

WIADOMOŚCI HANDLU ZAGRANICZNEGO

rynki towarowe

10 WRZ. 1952
ROK III Nr. 33 (68) 1952

Tylko do użytku służbowego

ERRATA do Nr. 33/68

"Rynków Towarowych"

- Str. I w 19 wierszu od dołu zamiast "...zapotrzebowanie Wielkiej Brytanii w mięso ... winno być "...zaopatrzenie W. Brytanii w mięso w b.r...."
- str. 5 w 12 wierszu od góry winno być: Również w Jugosławii na skutek ostatniej posuchy i przymrozków późną wiosną perspektywy zbiorów kukurydzy są bardzo niepomyślne.
- str. 26 w 7 wierszu od dołu zamiast "... w bieżącym roku nastąpi wzrost importu a spadek eksportu..." winno być: w bieżącym roku nastąpi nie wzrost importu a spadek eksportu..."
- str. 53 w 21 wierszu od góry winno być: "Zbiory tegoroczne w Belgii zakończyły się w wyjątkowo sprzyjających warunkach atmosferycznych ..."
- str. 60 w 2 wierszu od dołu winno być: "Uważa się obecnie, że dostawy rudy są wystarczające"....
- —

S P I S R Z E C Z Y

(ważniejsze informacje)

	<u>str.</u>
Przegląd kapitalistycznych rynków zbożowych	1
Zawarcie kontraktu duńsko-brytyjskiego na dostawę bekonu	9
Wiadomości ze światowego rynku masła	10
Wiadomości z rynku jajczarskiego	14
Meldunki ze światowego rynku cukru	17
Rynek nasion oleistych i olejów	21
Wiadomości z kapitalistycznego rynku węglowego	23
Perspektywy zwiększenia produkcji siarki w świecie kapitalistycznym	31
Rynek kauczuku	35
Sprzedaż drewna w Finlandii	37
Zaopatrzenie w papier Europy Zachodniej	40
B A W E Ł N A	43
W E Ł N A	48
L E N	53
J U T A	54
Wiadomości z kapitalistycznego rynku żelaza i stali	59
Wiadomości z kapitalistycznego rynku metali nieżelaznych	63
Rekordowe zamówienie w stoczniach zachodnio-niemieckich	68
Przewidywany zakaz importu gotowych samochodów do Belgii	70

Redakcja i administracja:

Polska Izba Handlu Zagranicznego, Warszawa, ul. Hoża 35, tel.8-98-90.

Racjonalizatorskie pomysły Działu
Badań Gospodarczych

"BAROMETR TENDENCJI NA TOWAROWYCH RYNKACH KAPITALISTYCZNYCH"

P.I.H.Z.

Okres: 15.VIII. - 1.IX.1952 r.

Artykuł	Znaczne wzmoc. rynku	Wzmoc- nienie rynku	Rynek nierz- gularny	Baz zmian	Oslab. rynku	Znaczne oslab. rynku	Uwagi
Pszenica			x				
Kukurydza			x				
Cukier				x			Montrakt nr 4 4,00 zł - 4,07 zł za lb.
Oleje roślin.			x				Wzrost cen oleju kokosowego spadek cen oleju siemienia lnianego
Kawa					x		
Bawełna					x		Głównie rynku egipskiego.
Wełna					x		Z wyjątkiem rynku amerykań- skiego.
Juta		x					
Kauczuk					x		
Skóry surow.			x				
Cyna		x					
Miedź				x			
Cynk					x		
Stal belg.				x			
Węgiel europ.				x			
Frachty				x			

Uwaga: opracowano na podstawie notowań światowych
i branżowych informacji z prasy handlowej.

Sytuacja na rynkach w sierpnie

RYNEK ZBOŻOWY: Według ostatnich oficjalnych szacunków z sierpnia zbiór pszenicy w Stanach Zjednoczonych wyniesie prawdopodobnie 1.298 mln buszli, przewyższając o 49 mln buszli poprzednie szacunki. Kanada oczekuje rekordowego zbioru pszenicy w wysokości 656 mln buszli, to jest o ponad 100 mln buszli więcej niż w roku poprzednim. Zbiory pszenicy w innych krajach, za wyjątkiem może Australii, zapowiadają się lepiej niż pierwotnie przypuszczano. W związku z tym na giełdzie w Chicago w tygodniu kończącym się 27 sierpnia nieznaczne osłabienie tendencji. Pszenica w dostawach wrześniowych notowana była na tym rynku po 230 ¢ za buszel wobec 232 ¢ tydzień wcześniej. Natomiast w Winnipeg ceny pszenicy w nieznacznym stopniu wyżkowały osiągając dla gatunku Nr 1 północna 218 ¢ za buszel wobec poprzednio 217 7/8 ¢. Na giełdzie w Winnipeg wyżkował również jęczmień z 126 3/4 ¢ /19.VIII/ na 127 1/4 ¢ za buszel /26.VIII/. Rzucenie na rynek zapasów Commodity Credit Corporation spowodowało przejściowe osłabienie tendencji na terminowym rynku kukurydzy w Chicago: ceny niżkowały ze 179 1/4 ¢ /19.VIII/ na 177 3/4 ¢ za buszel w dostawach wrześniowych /26.VIII/. Oficjalne szacunki zbioru kukurydzy w Stanach Zjednoczonych obniżone zostały o 230 mln buszli i wynoszą 3.136 mln buszli.

RYNEK MIESA: W brytyjsko-duńskich rozmowach na temat ceny bekonów nie osiągnięto porozumienia i odroczone dalsze rokowania. Stan trzody chlewnej w Danii na 1 lipca wynosił 3,6 mln sztuk, czyli o 0,4 mln więcej niż w kwietniu. Mimo możliwości przerwania dostaw z Argentyny wobec jej zbyt wygórowanych cen, zapotrzebowanie Wielkiej Brytanii w mięso w br. będzie lepsze niż przed rokiem. Ocenia się, że podaż mięsa na racje żywnościowe będzie wynosić w br. 1.600.000 ton. Ceny baraniny australijskiej na dostawę do Anglii wzrosły o 17,7%. Cena duńskiego masła dostarczonego do Anglii podwyższona została o 7,5% i wynosi obecnie 337 sh 6 d za cwt.

RYNEK CUKRU: W drugiej połowie sierpnia br. ceny cukru na międzynarodowym rynku były bardzo nieregularne. Po początkowo lekkim wzroście cen cukru Kontrakt Nr 4 notowany był na giełdzie nowojorskiej po 4,07 ¢ za lb, następnie w dniu 19 sierpnia spadł o 7 punktów, by znów podnieść się do 4,05 ¢ za lb w ostatnich dniach sierpnia. Cukier Kontrakt Nr 6 wyżkował również na giełdzie nowojorskiej od 6 do 7 punktów w porównaniu z tygodniem poprzednim, osiągając 5,96 - 5,97 ¢ za lb. Według doniesień Reutera w Niemczech zachodnich powołano komisję w celu zbadania możliwości i propozycji w związku z otwarciem ponownym giełdy cukrowej w Hamburgu.

RYNEK WĘGLA: Do połowy lipca wydobycie węgla w krajach marszał-
 lowskich osiągnęło 252,8 mln ton t.zn. o 5,4 mln ton
 więcej niż rok wcześniej. W związku z powyższym istnieje
 przekonanie, że projektowany wzrost wydobycia o 17
 mln ton w br. przy obecnym tempie nie zostanie zreali-
 zowany. W dalszym ciągu stan zapasów oddziałowuje w
 dużym stopniu na węglowy rynek krajów kapitalistycznych.
 Pula eksportowa węgla i koksu na IV kwartał dla Ruhry
 ustalona została na 6 mln ton, czyli o 50.000 ton mniej
 niż w III kwartale. Wydobycie węgla w Niemczech zachod-
 nych wyniosło 60,6 mln ton, czyli o 2,8% więcej niż w
 tym samym okresie roku ubiegłego. Eksport węgla z USA
 w pierwszej połowie br. wyniósł 30 mln ton /plus 16%
 w stosunku do roku poprzedniego/, w tym do Europy Za-
 chodniej 14 mln ton.

RYNEK BAWELNY: Według ogłoszonych ostatnio przez Departament
 Rolnictwa USA danych zapasy na dzień 31.VII.br. wyniosły
 2.420 tys. bel wobec 2.322 tys bel rok wcześniej. Spo-
 zycie bawełny w USA wyniosło w całym roku gospodarczym
 w 1951/52 9.100 tys. bel, a eksport w tym samym czasie
 5.800 tys bel. W dalszym ciągu rząd pakistański nie
 ogłosił oczekiwanej od dawna redukcji podatku eksporto-
 wego wskutek czego transakcje prywatne firm ustały zu-
 pełnie. W przeciwieństwie do tego zniesienie podatku
 eksportowego do końca sierpnia w Egipcie ogromnie oży-
 wiło rynek. Trzecia dekada sierpnia nie przyniosła po-
 ważniejszych zmian na nowojorskiej giełdzie bawełny.
 Bawełna "Middling 15/16" w notowaniach natychmiastowych
 nie uległa żadnej zmianie i była notowana podobnie jak
 tydzień wcześniej po 39.90 ¢ za lb, podczas gdy trans-
 akcje terminowe wykazywały dalszą chociaż niewielką
 wyżkę cen. W tym samym okresie Karnak w dostawach lis-
 topadowych zniżkował z 89,95 talarów za kantar, na 86,85
 w dniu 27 sierpnia. W równym stopniu zniżkowała na gieł-
 dzie aleksandryjskiej Ashmouni good, osiągając w dniu
 27.VIII z dostawą na październik 68,80 talarów za kan-
 tar wobec 71.17 talarów dwa tygodnie wcześniej. W tym
 samym czasie na rynku brazylijskim zanotowano również
 osłabienie tendencji.

RYNEK WEŁNY: Według Commonwealth Economic Committee światowa
 konsumpcja wełny w I półroczu 1952 była o 17,5% niższa
 niż w tym samym okresie roku ubiegłego. Zużycie wełny w
 8 głównych krajach produkujących podniosło się w II
 kwartale o 4 mln lb w porównaniu z I kwartałem osiąga-
 jąc poziom 328 mln lb /clean/. W omawianym okresie po-
 zycje największego importera zajęły USA - 109 mln lb.
 Na drugim miejscu znalazła się Wielka Brytania - 84 mln
 lb. /na bazie pranej/. Według tego samego źródła świa-
 towa produkcja wełny w sezonie 1952/53 znajdzie się
 przypuszczalnie na poziomie roku 1951, wynoszącego
 2.290 mln funtów wełny pranej.
 Na wszystkich ważniejszych rynkach wełny w trzeciej de-
 kadzie sierpnia zanotowano osłabienie tendencji, za wy-
 jątkiem giełdy nowojorskiej, gdzie obserwowano odwrotne
 tendencje. Wełnę "greasy" gatunek 64 w partiach po
 6.000 lb notowano w transakcjach natychmiastowych po
 146 ¢ za lb, wobec 144 ¢ w tygodniu ubiegłym.

RYNEK KAUCZUKU: W okresie od 20 do 27 sierpnia br. kauczuk naturalny na wszystkich rynkach miał wyraźną tendencję spadkową. Kauczuk RSS Nr 1 na giełdzie londyńskiej w notowaniach natychmiastowych spadł z 26 1/2 d w dniu 20 sierpnia na 24 - 24 1/2 w dniu 26 sierpnia. Obrady International Rubber Study Group w Londynie trwające 2 1/2 tygodnia zostały odroczone. Plan uregulowania międzynarodowego rynku kauczuku na razie nie będzie realizowany, co oznacza, że próba uregulowania tej kwestii nie powiodła się. Według ogłoszonych ostatnio danych statystycznych przez Rubber Study Group produkcja kauczuku naturalnego w I półroczu br. wyniosła 847,5 tys ton wobec 972,5 tys ton rok wcześniej. Zużycie kauczuku naturalnego wyniosło w tym samym czasie odpowiednio 737,5 tys ton i 805 tys ton.

RYNEK ŻELAZA I STALI: W lipcu br. produkcja stali w Anglii wyniosła w skali rocznej 14.236 tys ton /w czerwcu br. 16.252 tys/ ton w skali rocznej/, a surowki 10.482 tys ton w skali rocznej /w czerwcu 9.484 tys ton/. Ogólna produkcja stali w Anglii w 1952 r. wyniesie prawdopodobnie 16.050 tys ton. W Niemczech zachodnich produkcja stali osiągnęła w lipcu br. swój najwyższy poziom 16,5 mln ton stali surowej w stosunku rocznym. Produkcja stali w Niemczech zachodnich ma osiągnąć w 1952 roku 15 mln ton, w 1954 - 18 mln ton a w 1957 - ponad 20 mln ton. Przewiduje się że tegoroczna produkcja surowki w Niemczech zachodnich osiągnie 12,5 mln ton. Po zniesieniu rządowej kontroli cen stali w Niemczech zachodnich ceny wyrobów stalowych wzrosły. Eksport wyrobów japońskich z żelaza i stali do Niemiec zachodnich ma być wznowiony. Na skutek strajku zakończonego 24 lipca br. produkcja stali w USA w lipcu wyniosła zaledwie 1.605 tys ton, będąc najmniejszą produkcją miesięczną od października 1949 roku. Projektowana rozbudowa australijskiego przemysłu stalowego ma do 1955 roku zwiększyć jego zdolność produkcyjną o 900.000 ton stali rocznie.

RYNEK METALI NIEŻELAZNYCH: na rynku cyny tendencje nieregularne. Na początku trzeciej dekady sierpnia notowania cyny na rynku londyńskim po uprzedniej obniżce podniosły się przy transakcjach natychmiastowych do wysokości £ 966 za 1. tonę, a w transakcjach terminowych/3 - miesiące/ do £ 947 za 1. tonę. Popyt znaczny, zwłaszcza ze strony prywatnych kupców amerykańskich. Rozpoczęte zostały rokowania między USA a Boliwią w sprawie zawarcia długofalowej umowy cynowej. Władze angielskie ogłosiły o zniesieniu ograniczeń w konsumpcji cyny począwszy od 15.8 br. Rafinerie francuskie podniosły ceny cyny, sprzedawanego konsumentom francuskim. Władze australijskie ogłosiły, że z dniem 26.8.br. cena miedzi produkowanej w kraju, zostaje na rynku wewnętrznym podniesiona z £A 285 na £A 350 za tonę. W dniu 1 października na giełdzie londyńskiej ma nastąpić wznowienie normalnych operacji giełdowych odnośnie ołowiu. Kanada dostarczy USA 1 mln lbs kobaltu.

Złota i okopane

Przegląd kapitalistycznych rynków zbożowych

Pszenica

Nie spełniły się dotąd przepowiednie z wiosny bież. roku, że cena światowa pszenicy pod wpływem ostatecznych cyfr zbiorów w lecie i jesieni znacznie się obniży.

Notowania w Chicago spadły wprawdzie z 237 1/4 ¢ za buszel z końcem maja na 229 3/8 ¢ pod koniec czerwca, ale w lipcu i w I połowie sierpnia cena ta wśród wahań odzyskała ponad połowę straty z czerwca, osiągając około 234 ¢ za buszel.

Było jednak widocznym, że wzmocnienie rynku w dużej mierze jest wynikiem zakupów spekulantów, bo spekulacja na baissę pod koniec czerwca doszła pod wpływem ówczesnych pomyślnych widoków zbiorów do wielkich rozmiarów i później doznała poważnego osłabienia w związku z wiadomościami o suszy, napływającymi z wielu obszarów.

Wydaje się jednak, że ani susza w Ameryce Północnej i niektórych obszarach europejskich, ani też niepożądane opady w większości krajów europejskich w czasie zbioru pszenicy nie wyrządziły tak wielkich szkód, jak przypuszczano przed kilkoma tygodniami. Urzędowe szacunki zbioru pszenicy w Stanach Zjednoczonych ogłoszone w sierpniu wynoszą 1.298 mln. buszli, przewyższając oczekiwania poprzedniego miesiąca o 49 mln. buszli. Departament Rolnictwa podaje, że prawdopodobny eksport pszenicy wyniesie w 1952/53 - 10.200.000 ton w porównaniu z 12.240.000 ton w 1951/52. Kanada spodziewa się rekordowego zbioru 656 mln. buszli, tj. o 104 mln. buszli więcej, niż w ubiegłym roku, a o 89 mln. buszli więcej od poprzedniej rekordowej cyfry 567 mln. buszli z roku 1928.

Jak podaje "Le Monde", tegoroczne zbiory europejskie będą najkorzystniejsze od momentu zakończenia działań wojennych. Produkcja pszenicy wyniesie 42.856.004 ton w porównaniu z 40.510.710 tonami w 1951 r. i przeciętnej 44.176.476 ton w latach 1935 - 39. Francja oczekuje 3,05 mln. ton pszenicy z tegorocznych zbiorów. Będzie to jej najlepszy zbiór w okresie powojennym, przekraczający zbiór zeszłoroczny o 934 tys. ton.

Donoszą również o pomyślnych zbiorach w Szwecji i we Włoszech. Szacunek zbiorów włoskich podwyższono ostatnio do 7,5 mln. ton. Argentyna, która z powodu złych zbiorów w ubiegłym roku zmuszona była importować zboże, według wszelkich przewidywań, może oczekiwać przy końcu bieżącego roku o wiele obfitszych zbiorów. Żniwa na Środkowym Wschodzie są już prawie ukończone i według wszelkiego prawdopodobieństwa eksport pszenicy z Turcji w sezonie 1952/53 będzie największy od wojny. Zbiory w Afryce Płn. nie dały oczekiwanych rezultatów, jednakże

obszar ten będzie dysponował znacznie większymi nadwyżkami eksportowymi, niż w ubiegłym sezonie.

W Australii jednak, która jest drugim co do wielkości producentem pszenicy na półkuli południowej, sytuacja jest raczej niepomyślna, ponieważ zbyt obfite deszcze wpłynęły niekorzystnie na zasiewy, a nawet w niektórych okolicach splukały zasiane ziarno. Według tymczasowej oceny Związku Farmerów Australijskich, zbiory pszenicy w 1952/53 nie będą wyższe, niż 135 mln. buszli. Pokryje to z trudnością zapotrzebowanie krajowe i dostawy z tytułu Międzynarodowego Porozumienia, tak że nie zostanie żadna nadwyżka na sprzedaż po wyższych cenach wolnorynkowych. Ponieważ International Wheat Agreement kończy się 31 lipca 1953 r., farmerzy australijscy jeszcze z końcem bieżącej kampanii zwołają zjazd, który zadecyduje ostatecznie, czy należy kontynuować obecny system zapewnionego zbytu przy niskich cenach, czy też wrócić do wolnej sprzedaży przy wysokich cenach i do połączonego z tym ryzyka.

Chociaż jeszcze musi upłynąć kilka tygodni zanim da się ustalić ostateczne wyniki zbiorów pszenicy na rok 1952/53, to jednak wiele faktów przemawia za tym, że podaż w tym sezonie przewyższy ilości zeszłoroczne - 6,5 mld buszli, pomimo, że przeważająca część nadwyżek będzie się znajdowała w Ameryce, tj. w strefie dolarowej. Z drugiej strony przypuszcza się, że w krajach deficytowych Europy zapotrzebowanie importowe będzie mniejsze, niż w roku poprzednim.

Czynnikiem decydującym o wielkości podaży w sezonie 1952/53 będzie wytrzymałość na przechowywanie pszenicy europejskiej, która ma dużą wilgotność z powodu nasilenia opadów w okresie żniw. W ciągu najbliższych 12 miesięcy trzeba się liczyć ze zmniejszonym zapotrzebowaniem na eksport niektórych obszarów pozaeuropejskich. Indie np. spodziewają się, że uda im się obniżyć przywóz z 4 na 2,5 mln. ton, ponieważ perspektywy zbiorów jesiennych są bardzo pomyślne.

Corn Trade News, Public Ledger,
Le Monde, Neue Zürcher Zeitung -
- z sierpnia.

Wysyłki pszenicy 4-ech głównych eksporterów
świata kapitalistycznego w sezonie 1951/52

"Corn Trade News" z dn. 19 sierpnia zamieścił tymczasowe dane statystyczne, dotyczące eksportu pszenicy i maki w sezonie 1951/52 w porównaniu z ostatecznymi cyframi dla sezonu 1950/51.

	<u>1951/52</u>	<u>1950/51</u>	<u>Różnica</u>
	/ tysiącach ton/		
Stany Zjednoczone	11.948	10.199	+ 1.749
Kanada	9.716	6.597	+ 3.119
Argentyna	603	2.758	- 2.155
Australia	2.581	3.653	- 1.072
Razem	24.848	23.207	+ 1.641

Dla Kanady był to najlepszy sezon od 1928/29 r., kiedy eksport osiągnął 11.055 mln. ton. Eksport pszenicy ze Stanów Zjednoczonych nie był wprawdzie w ubiegłym sezonie najwyższym w latach powojennych, jednak w dalszym ciągu znacznie przekraczał cyfry przedwojenne. Wysyłki z Argentyny spadły do tak niskiego poziomu, jakiego nie notowano od początku bieżącego stulecia. Eksport z Australii był mniejszy, niż w poprzednich trzech sezonach. Tak wielki wzrost eksportu pszenicy do-larowej tłumaczy się tym, że w omawianym okresie nadwyżki pół-kuli południowej silnie się zmniejszyły, jak również dlatego, że Francja, która zazwyczaj eksportuje pszenicę, w wyniku nie-urodzaju zmuszona była ją importować.

Corn Trade News, 19.VIII.1952.

Tendencja na rynku pszenicznym w II poł.
sierpnia

W drugiej połowie sierpnia międzynarodowy rynek pszeni-cy był nieregularny. Wyraźne tendencje spadkowe wykazywała giełda chicago-ska, na której w omawianym okresie wrześniowe dostawy pszenicy zniżkowały z 233 1/2 ¢ za buszel /13.VIII/ na 230 ¢ za buszel /27.VIII./. Późniejsze pozycje na tym rynku wykazały podobną tendencję. W przeciwieństwie do tego giełda w Winnipeg miała wyraźnie mocniejszą tendencję. Psze-nicę Nr.1 półn. notowano na niej po 218 ¢ za buszel wobec 214 7/8 ¢ o dwa tygodnie wcześniej. Zwyżkowały również inne gatunki pszenicy kanadyjskiej.

Transakcje pszenicą amerykańską w tym okresie były sto-sunkowo mało ożywione. Większe zainteresowanie wykazały jedy-nie Niemcy zachodnie, które zakupiły łącznie 7 ładunków psze-nicy. Holandia zakupiła 14 tys. ton Hard Winter Nr.2 z dostawą we wrześniu. Inni nabywcy europejscy, z wyjątkiem Szwecji, Danii i Włoch, nie wykazywali większego zainteresowania psze-nicą amerykańską. Brazylia skłonna była zakontraktować 130 tys. ton. Pewne zainteresowanie wykazała również Japonia. Argentyna zakupiła 7.800.000 buszli pszenicy w USA z dostawą sierpnię-październik. Popyt na pszenicę kanadyjską w tym okresie nie-co większy. Zainteresowanie ze strony Kontynentu europejskie-go było raczej umiarkowane. Holandia zakupiła ładunek Nr.5 Manitoba z wysyłką w pierwszej połowie listopada. Niemcy za-chodnie zakontraktowały 100 tys. ton Nr.4 i 5 Manitoba i poszu-kiwały dalszych 50 tys. ton Nr.3 i 4 Manitoba. Anglia zakupi-ła 1.200.000 buszli pszenicy kanadyjskiej, czyli znacznie mniej niż poprzednio. W okresie styczeń-lipiec 1952 r. Wielka Brytania zakupiła w Kanadzie 1.772.000 ton pszenicy wobec 1.013.000 ton w analogicznym okresie ubiegłego roku. Ceny pszenicy kanadyjskiej, sprzedawanej w ramach IWA, wykazywały wzrost o 1/4 ¢ za buszel. Pszenica poza paktem była droższa o 2 1/4 ¢. W ramach IWA z ogólnej ilości zagwarantowanej na rok 1952/53, wynoszącej 15.810.000 ton, sprzedano już 2.302.500 ton. W tym Kanada dostarczyła 775.700 ton, a Austra-lia - 657.100 ton.

/Biuletyn PAF'u, Public Ledger,
Corn Trade News - z sierpnia 1952/.

Import pszenicy do Pakistanu

Rząd pakistański zakupił ostatnio 50 tys. ton pszenicy tureckiej i zawarł z Indiami transakcję wymienną, przewidującą dostawę 39.700 ton pszenicy w zamian za 37.700 ton ryżu. Pakistan pertraktuje również o zakup pszenicy z innych krajów.

Premier pakistański, przemawiając w dn.30 lipca, podkreślił, że wskutek niedostatecznych i nierównomiernych opadów /marzec-kwiecień 1952/, zbiory pszenicy poważnie ucierpiały, a poprzedni zbiór ryżu i innych zbóż był o 260 tys.ton mniejszy, niż przewidywany. Przy normalnych warunkach atmosferycznych produkcja pszenicy i ryżu w Pakistanie wynosi około 12 mln. ton, co po pokryciu zapotrzebowania krajowego powinno dać nadwyżkę 2-4% na eksport.

Corn Trade News, 21.VIII.1952 r.

Turecka pszenica dla Jugosławii

Turcja sprzedała Jugosławii 100 tys. ton pszenicy z tegorocznego zbioru. Według najnowszych ocen, zbiór pszenicy w Turcji przewyższa 6,5 mln.ton. Nadwyżka eksportowa wynosi 800 tys.ton.

Corn Trade News.

Kukurydza

Oficjalne szacunki amerykańskiego zbioru kukurydzy obniżone zostały o 230 mln. buszli i wynoszą 3.136 mln. buszli. W roku 1951 zbiór wyniósł 2.841,4mln.buszli. Obniżenie poprzednich szacunków lipcowych stało się koniecznością wobec poważnych szkód wyrządzonych przez suszę w południowo-wschodnich stanach, które zazwyczaj dostarczają 15% ogólnego zbioru kukurydzy. Deszcze, które spadły w ostatnich kilku tygodniach, nie mogły co prawda wpłynąć już na poprawę stanu zbiorów wcześniej dojrzewającej kukurydzy, bardzo jednak wydatnie podniosły stan upraw późniejszych odmian. W głównym pasie upraw kukurydzy stan zbiorów przedstawia się na ogół pomyślnie i oczekuje się wcześniejszych zniw, niż normalnie.

Zbiory miło w Stanach Zjednoczonych będą w bież.roku bardzo małe i wyniosą około 73 mln. buszli wobec 159 mln. w 1951 r. Jest to okoliczność bardzo niepomyślna dla krajów importerskich, gdyż amerykańskie miło miało doskonały rynek zbytu w Europie, ze względu na stosunkowo niską cenę w porównaniu z cenami kukurydzy.

W Argentynie warunki zasiewów kukurydzy są pomyślne. Nie wiadomo, czy rolnicy powiększą obszar uprawy zgodnie z programem rządowym, gdyż koszty produkcji wykazują ogromny wzrost, szczególnie ze względu na brak rąk do pracy. W tych warunkach rządowa cena kukurydzy 45 pesos za kwintal uważana jest za zbyt niską. Według rządowego projektu, obszar zajęty pod uprawę kukurydzy wynieść powinien w sezonie 1952/53 r.

3.780.000 ha, wobec 2,5 mln. ha w sezonie poprzednim i 2,4 mln. w 1950/51 r.

Ogólna produkcja kukurydzy w południowej Brazylii oceniana jest w tym roku na 4.824.795 ton.

Deszcze, które nawiedziły również kraje europejskie, poprawiły również stan kukurydzy we Włoszech. Mimo to w kołach handlowych liczą się ze zmniejszeniem od 15 do 20% zbiorów kukurydzy.

Trancuskie Ministerstwo Rolnictwa donosi, że susza spowodowała poważne straty w tegorocznych zbiorach kukurydzy, które prawdopodobnie będą znacznie niższe od zeszłorocznych, wynoszących 802 tys. ton. Również w Jugosławii, na skutek ostatniej posuchy i przymrozków późną wiosną, perspektywy zbiorów kukurydzy bardzo niepomyślne. Turcja nie zwiększyła w tym roku produkcji kukurydzy, ale przypuszcza się, że będzie mogła eksportować niewielką ilość - około 30.000 ton.

Druga połowa sierpnia na rynkach północno-amerykańskich przyniosła wzmocnienie tendencji. Największy wpływ na ten rynek mają w dalszym ciągu wiadomości o pogodzie w pasie upraw, perspektywy zbiorów, jak również popyt krajowy. Rozmiary popytu zagranicznego mają drugorzędne znaczenie, wobec tego, że ogólna podaż w nowym sezonie będzie prawdopodobnie mniejsza, niż w sezonie 1951/52 r. Wydaje się, że przez dłuższy okres czasu nie należy oczekiwać poprawy na odcinku podaży. Przypuszcza się, że obroty międzynarodowe kukurydzą będą w dalszym ciągu ograniczone. Kukurydza amerykańska w tygodniu kończącym się 27 sierpnia zwyżkowała do 209 1/2 ¢ za buszel wobec 207 1/2 ¢ w tygodniu poprzednim. Rzucenie na rynek zapasów Commodity Credit Corporation spowodowało przejściowe osłabienie tendencji na terminowym rynku w Chicago.

Tegoroczna nadwyżka eksportowa Argentyny oceniana jest na trochę więcej niż 500.000 ton kukurydzy. Jak donosi prasa branżowa - w ramach transakcji wymiennej, zawartej 23 lipca - Argentyna wyeksportuje do Francji na rachunek Stanów Zjednoczonych 260 tys. ton kukurydzy, w zamian za 200 tys. ton pszenicy amerykańskiej. Dostawy kukurydzy nastąpią w okresie 3-ich miesięcy. Ogólnie w drugiej połowie sierpnia kraje europejskie wykazywały wzrost zapotrzebowania na kukurydżę. W tym okresie Brytyjskie Ministerstwo Wyżywienia zakupiło 10.000 ton kukurydzy z Nyasaland po £ 35 za 1 tonę cif, jak również 10.000 ton kukurydzy argentyńskiej po £ 33/2/6 za tonę cif. Ponadto w ramach transakcji trójkątnej USA-Argentyna-EPU Wielka Brytania zakupiła 34.000 ton kukurydzy argentyńskiej z dostawą od września do listopada po cenie £ 34 caf. Również Holandia zakontraktowała kilka ładunków kukurydzy amerykańskiej.

Jęczmień

Tegoroczne szacunki zbiorów jęczmienia zapowiadają się na ogół pomyślnie, mimo mniejszych, niż poprzednio przewidywano, zbiorów w Afryce Północnej i spadku produkcji w Stanach Zjednoczonych. Recordowy zbiór kanadyjski szacowano urzędowo na 295.333.000 buszli wobec zrewidowanej cyfry zeszłorocznej 245.218.000 buszli i poprzedniego recordowego zbioru 259.156.000

buszli z 1942 r. Wzrost jego skompensuje z nadwyżką spadek produkcji Stanów Zjednoczonych, szacowanej obecnie na 218.000.000 buszli wobec 234.500.000 w 1951 r. i 303.500.000 w 1950 r. Nie ma dotychczas oficjalnego szacunku remanentów kanadyjskich na początek bieżącego sezonu. Corn Trade News ocenia je na wyższe od zeszłorocznych, wynoszących 52.700.000 buszli, o ile konsumpcja krajowa nie była większa, niż w ubiegłych sezonach.

Zbiory Bliskiego i Środkowego Wschodu zapowiadają się na ogół pomyślnie. W Iraku szacowane są one na 600.000 ton, z czego około 500.000 ton będzie mogło być przeznaczone na eksport. Nadwyżka jęczmienia syryjskiego oceniana jest na 100.000 ton. Również Turcja będzie mogła dostarczyć pewne ilości na wywóz.

W krajach europejskich Dania i Wielka Brytania spodziewają się bardzo dobrych zbiorów jęczmienia browarnianego.

Na rynku światowym, mimo perspektywy dobrych zbiorów, panowała na ogół mocna tendencja na skutek dużych zakupów. Popyt na jęczmień kanadyjski był silny. Duże ilości zakupiły na paszę kraje europejskie. Japonia i Stany Zjednoczone interesowały się głównie jęczmieniem browarnianym. Pomimo przewidywanych rekordowych zbiorów, notowania dostaw na grudzień i maj są w Kanadzie wyższe niż zeszłoroczne. Holandia zakupiła kilka ładunków jęczmienia kanadyjskiego na paszę za pośrednictwem Wielkiej Brytanii, płatnych w szterlingach. Niemcy zachodnie zakupiły ładunek tego jęczmienia z dostawą w październiku i listopadzie po cenie £ 27/17/10. Dania zakontraktowała trzy ładunki kanadyjskiego jęczmienia, w tym Nr.1 Canada feed z dostawą w listopadzie-grudniu po \$ 78,30 za tonę cif. /£ 27/19/3/. Pomimo podwyżki cen na tym rynku, jęczmieniem kanadyjskim interesowała się również Belgia. Jęczmień kanadyjski jest obecnie najtańszy, dlatego kraje dysponujące dolarami wolą go kupować, zamiast droższego jęczmienia niedolarowego.

Na rynku jęczmienia północno-afrykańskiego panowała w drugiej połowie sierpnia na ogół bardzo mocna tendencja, gdyż przeznaczenie przez Francję 200.000 ton jęczmienia z tego obszaru do krajów EPU w zamian za kukurydzę argentyńską, znacznie zmniejszyło nadwyżki tego rynku. W ramach tej transakcji zakupy zachodnio-niemieckie wyniosły ponad 150.000 ton jęczmienia północno-afrykańskiego z wysyłką sierpień-październik po cenach £ 29/10/- £ 29/15/-. Wielka Brytania zakupiła 30.000 ton jęczmienia północno-afrykańskiego z dostawą październik-listopad po £ 29/15 za tonę caf i 20.000 ton z dostawą na styczeń-luty po tej samej cenie. Zakupy te wstrzymały oferty eksporterów północno-afrykańskich, którzy zajmują obecnie pozycję wyczekującą.

Ceny jęczmienia irackiego i syryjskiego zwykowały o 10/- do 20/- s na tonie. Anglia sprowadziła 5.000 ton jęczmienia syryjskiego z wysyłką październik-listopad po cenie £ 30 caf, a Niemcy zachodnie 20.000 ton z Cypru po £ 28/7/6 za tonę caf.

Jęczmień europejski sprzedawany jest głównie przez Wielką Brytanię, która dostarczyła w omawianym okresie duże ilości jęczmienia browarnianego do Niemiec zachodnich, Belgii

i Szwajcarii. Eksport brytyjski stanowi poważną konkurencję dla jęczmienia duńskiego.

Oczekuje się, że ożywienie na rynku jęczmienia będzie się nadal utrzymywać. W dalszym ciągu Belgia będzie zmuszona importować znaczne ilości jęczmienia wskutek braku milo. Również spodziewane są duże zakupy niemieckie zbóż na pasze w krajach niedolarowych. Zapotrzebowanie Niemiec zachodnich na zboża pastwne jest obecnie większe niż zwykle, ponieważ susza zmniejszyła zbiory. Szacowane jest ono na 2 mln. ton. Z tego, według oficjalnego planu, 1 1/2 mln. ton ma być pokryte importem. Koła handlowe są zdania, że plan ten jest zbyt mały i Niemcy będą musiały importować całe 2 mln. ton. Zapasy na początku nowego sezonu były znacznie większe niż w poprzednim roku. Wynosiły one na dzień 8.VIII.1952 r. - 880.000 ton w porównaniu z 180.000 ton w ubiegłym roku.

O w i e s

Zbiór owsa w Stanach Zjednoczonych zapowiada się słabo. Według oficjalnych szacunków wyniesie ono przypuszczalnie 1.266 mln. buszli, czyli o 50 mln. buszli mniej, niż w 1951 r., podczas gdy poprzednie tegoroczne szacunki były wyższe. Pierwsze oficjalne szacunki owsa w Kanadzie wynoszą 457 mln. buszli wobec 488 mln. buszli w roku poprzednim. Na skutek złych zbiorów w USA, owies kanadyjski - zdaniem Corn Trade News - znajdzie nadal dobry rynek zbytu w Stanach Zjednoczonych. Umiarkowane deszcze w Argentynie stwarzają dobre warunki dla wegetacji nowo zasianych zbóż. Również w Australii perspektywy zbioru owsa są raczej dobre.

Z Wielkiej Brytanii donoszą, że zbiór owsa w Anglii i Walii będzie nieco mniejszy od zeszłorocznego i wyniesie 1.542.000 ton wobec 1.551.000 ton w 1951 r.

W drugiej połowie sierpnia rynki północno-amerykańskie wykazywały słabszą tendencję. W omawianym okresie nie zanotowano wysyłek owsa ze Stanów Zjednoczonych, natomiast Kanada eksportowała nadal duże ilości. W sezonie 1951/52 wywóz owsa z Kanady był prawie dwa razy większy niż w sezonie poprzednim. Owies na giełdzie w Winnipeg notowano w dniu 27 sierpnia w dostawach na październik po 82 7/8 ¢ za buszel wobec 84 1/2 ¢ dwa tygodnie wcześniej. Owies amerykański na giełdzie w Chicago zniżkował również w omawianym okresie z 84 1/2 ¢ za buszel na 82 1/2 ¢ za buszel /dostawy na wrzesień/. Jedynie owies australijski /na paszę/ budził większe zainteresowanie na rynkach europejskich. Niewielkie ilości owsa australijskiego oferowane były na tych rynkach po £ 29 za tonę cała z dostawą na sierpień-wrzesień. W omawianym okresie Włochy były prawie jedynym z poważniejszych odbiorców owsa po cenie £ 27/10/-, do 28/10/- za tonę. Włosi zakupili również nieznaczne ilości owsa północno-afrykańskiego.

Corn Trade News, Public Ledger,
Marches Coloniaux - z sierpnia.

Dzienniki i artykuły pochodzenia zwierzęcego

Zawarcie kontraktu duńsko-brytyjskiego na dostawę bekonu.

Toczące się od miesiąca rokowania pomiędzy Zrzeszeniem Duńskich Eksporterów Bekonu a brytyjskim Ministerstwem Wyżywienia zostały nareszcie zakończone. Według nowego dwuletniego kontraktu, Wielka Brytania zobowiązała się do zakupywania w ciągu tego okresu nie mniej niż 90% duńskich nadwyżek eksportowych. Na pierwszy rok cena bekonu wynosi 252 s 6 d za 1 cwt. f.o.b. W drugim roku przewidziana jest rewizja ceny w granicach nie większych niż 10%. Nowy kontrakt wygasa 2 października 1954 r.

Rokowania toczyły się przeszło miesiąc, ponieważ nie można było osiągnąć porozumienia w sprawie cen. Dania wystąpiła z propozycją podwyższenia ceny, motywując tę propozycję zwiększeniem kosztów produkcji. Dania nie spodziewała się trudności ze strony brytyjskiej, ponieważ już w poprzednich latach prowadzone były rozmowy w których Wielka Brytania nalegała na zwiększenie duńskiego eksportu i gotowa była zakupywać większe ilości bekonu. Celem zachęcenia duńczyków do zwiększenia produkcji w roku 1951 zawarto umowę na mocy której cena bekonu na okres 1 października 1951 - 30 wrzesień 1952, została podwyższona o 29 s 2 d za cwt do 262 s 5 d dla pierwszych 110.000 ton. O ile Dania dostarczyłaby więcej bekonu, Anglia zobowiązała się płacić za te nadwyżki 300 s za cwt f.o.b. Wobec tego, że Dania zgodnie z umową zwiększyła produkcję trzody chlewnej i gotowa jest eksportować więcej bekonu na rynek brytyjski, /stan trzody chlewnej w lipcu wynosił 3,6 mln sztuk, w porównaniu z 3,3 w maju 1952 i 3,1 w 1938/, odraczanie rozmów i nieustępliwość brytyjczyków, wywołały rozgoryczenie wśród producentów duńskich.

Obniżenie ceny o 10 s tłumaczyć można jedynie tym, że producenci duńscy znaleźli się w bardzo trudnej sytuacji. Przy zwiększeniu produkcji i wstrzymywaniu eksportu do czasu ustalenia cen brytyjskich, na najbliższe miesiące nagromadziły się duże nadwyżki eksportowe, które byłoby bardzo trudno ulokować w razie zatrzymania eksportu do Anglii. W tej sytuacji Dania musiała ustąpić i przyjąć zmniejszenie ceny.

/Wg. The Public Ledger 28.VIII.52 r. i Intelligence Bulletin/

Perspektywy zaopatrzenia Wielkiej Brytanii w mięso racjonowane

w roku 1952 r.

Wobec trudności na jakie napotykają brytyjsko-argentyńskie rokowania w sprawie dostaw mięsa, z powodu niesłuchania

wysokich cen żądanych przez Argentynę, brytyjski tygodnik "Economist" zastanawia się nad ewentualnością przerwania dostaw z tego źródła i skutkami jakie mogłoby to spowodować w zaopatrzeniu w mięso Wielkiej Brytanii. Z obliczeń Ministerstwa Wyżywienia, wynika, że nawet bez dostaw argentyńskich, zaopatrzenie w mięso racjonowane będzie w br. lepsze niż w roku ubiegłym. Możliwe to będzie przede wszystkim z powodu większej podaży mięsa z produkcji krajowej, która w br. ma wzrosnąć do 1.080.000 ton w porównaniu z 978.000 ton w roku 1951, a następnie dzięki znacznie większym transportom mięsa z Nowej Zelandii. Całoroczne dostawy z tego kraju mają w 1952 osiągnąć 360.000 ton w porównaniu z 270.000 ton w roku 1951. W pierwszej połowie roku nadeszło już 146.000 ton mięsa mrożonego i jeden, pierwszy po wojnie transport mięsa chłodzonego z Nowej Zelandii. W I półroczu bieżącego roku import mięsa z Argentyny, wynoszący 106.000 ton, był o 16.000 ton większy niż w całym roku 1951. Z innych krajów dostawy będą jednak mniejsze.

W Australii, susza zmniejszyła podaż mięsa tak, że w bieżącym roku oczekuje się najwyżej 20.000 ton mięsa z tego kraju, podczas gdy w 1951 dostarczył on 65.000 ton. W pierwszym półroczu nadeszło tylko 8.000 ton. Przypuszczalnie import z Urugwaju również będzie mniejszy niż przed rokiem.

Na bazie tych obliczeń, Ministerstwo Wyżywienia, szacuje, że bez dalszych dostaw z Argentyny, w roku 1952 całkowita podaż mięsa racjonowanego w Anglii będzie wynosiła 1.600.000 ton w porównaniu z 1.435.000 ton w 1951.

/Wg. The Economist 16.VIII.1952 r./

Cena baraniny australijskiej podwyższona o 17,7%.

Australijski Minister Handlu i Rolnictwa ogłosił, że cena eksportowa baraniny australijskiej zostaje podwyższona o 17,7%. Na tę podwyżkę składa się 16,6%-owe zwiększenie ceny w kontrakcie z Wielką Brytanią i 1,1% dopłaty z funduszy Australijskiego Urzędu Mięsnego.

/The Financial Times 16.VIII.1952 r./

Wiadomości ze światowego rynku masła

W pierwszej połowie br. światowa podaż masła była znacznie mniejsza niż w poprzednich latach. W znacznej mierze przyczyniła się do tego zaraza pyska i racie, która wystąpiła w tym roku w wielu krajach z niespotykaną dotąd gwałtownością. Jedynie Nowa Zelandia zdołała utrzymać poziom eksportu z poprzedniego roku. Wszystkie inne kraje, a szczególnie Australia, Dania i Holandia znacznie zmniejszyły swoje dostawy. Jedynie Niemcy zachodnie i Finlandia eksportujące małe ilości masła, wysłały w bieżącym roku większe transporty masła niż w poprzednim roku. Niemcy zachodnie dostarczyły 1.500 ton masła Wielkiej Brytanii, a Finlandia blisko 2.000 ton.

Wywóz masła sześciu największych eksporterów światowych przedstawia poniższa tabela:

	1938	styczeń - czerwiec 1950	1951
		/w tysiącach cwt/	
Nowa Zelandia	1.044	1.332	1.327
Australia <u>a/</u>	898	368	15
Dania	1.544	1.436	1.148
Holandia	504	457	333 <u>b/</u>
Szwecja	289	183	66 <u>b/</u>
Argentyna	89	134	-

a/ Tylko eksport do Wielkiej Brytanii

b/ Styczeń - maj

Zapotrzebowanie na masło na kapitalistycznym rynku światowym jest bardzo silne, a podaż nie wystarcza na jego pokrycie. Import do Wielkiej Brytanii zmniejszył się w pierwszych 6-ciu miesiącach br. o 24% w stosunku do roku poprzedniego. Niedobór ten zostanie częściowo pokryty zwiększeniem własnej produkcji. Przypuszczalnie w drugiej połowie roku import masła do Wielkiej Brytanii będzie ograniczony zapotrzebowaniem innych krajów, które będą mogły zapłacić wyższe ceny. Dania dla wypełnienia warunków kontraktu na dostawę 75% swoich nadwyżek masła do Wielkiej Brytanii, musiała zawiesić do 1 października wywóz masła do innych krajów europejskich. Produkcja i eksport masła z Danii były znacznie niższe niż w ubiegłym roku, głównie na skutek zarazy pyska i racic. Francja, jak to omawia osobny artykuł, musiała w bieżącym roku importować znaczne ilości masła, aby zapobiec gwałtownejwyżce cen na rynku wewnętrznym. Włochy zakupiły 2.400 ton masła w Nowej Zelandii. Niemcy zachodnie importujące w pierwszej połowie br. tylko nieznaczne ilości masła, w drugiej połowie roku będą zmuszone importować znacznie więcej, gdyż produkcja ich bardzo obniżyła się wskutek zarazy pyska i racic. W Irlandii produkcja masła znacznie zwiększyła się w tym roku, tak że nie przypuszcza się, aby musiała importować tak duże ilości jak w ubiegłym sezonie, kiedy zakupiła w Nowej Zelandii 6.000 ton. Eksport masła z Nowej Zelandii i Australii utrzymuje się obecnie z przyczyn sezonowych na stosunkowo niskim poziomie, lecz perspektywy na nadchodzący sezon są na ogół pomyślne. Eksport masła z Australii do Wielkiej Brytanii przewyższy zapewne niską cyfrę 4.000 ton eksportowanych w sezonie 1951-52 a może nawet będzie bliski ilości 42.000 ton dostarczonych w sezonie 1950-51. Produkcja masła w Kanadzie zwiększyła się w pierwszej połowie roku o 9%, zapasy były znacznie większe niż w poprzednim roku tak, że przypuszczalnie nie będzie musiała importować masła na jesieni. W ubiegłym roku Kanada zakupiła na rynku światowym 8.000 t. masła. W Stanach Zjednoczonych utrzymuje się jeszcze zakaz importu masła.

/Wg. The Intelligence Bulletin sierpień 1952 r./

Ceny wewnętrzne masła w niektórych krajach
kapitalistycznych

Kraj	Rynek	Data	w szterl. za cwt.	Jednostka	Notowanie	Notowanie z poprz. tyg.	Notowanie z poprz.roku
<u>Anglia</u>							
krajowe masło osełkowe /luzem/	Londyn	8.VIII	236s 3d	w szterl. za cwt.	236s 3d	236s 3d	241s 3d
<u>Irlandia</u>							
masło smie- tankowe /luzem/	Dublin	6.VIII	403s 4d	"	403s 4d	403s 4d	313s 2d
<u>Dania</u>	Kopenhaga	24.VII	315s 3d	koron/kg	6	6	5,5
<u>Francja</u>							
masło smie- tankowe							
Charentes	Paryż	31.VII	751s 8d	fr/kg	725	730	525
<u>Niemcy zachodnie</u>							
Markenbutter	Kempton	30.VII	492s 6d	DM/kg	5,70	5,50	5,70
<u>Belgia</u>	Hasselt	31.VII	614s 0d	fr/kg	84,60	85,20	80,00
<u>U.S.A.</u>	Nowy York	1.VIII	567s 0d	\$/lb	70 7/8	70 3/8	67 1/4
<u>Kanada</u>							
1-szy gat. smiełtank.	Montreal	26.VII	614s 0d	\$/lb	58,25	58,25	63 3/4

/Wg. Intelligence Bulletin sierpień 1952 r./

Dalsza wyżka cen masła duńskiego

Już w pierwszym dniu rokowań eksporterzy duńscy i przedstawiciele brytyjskiego Ministerstwa Wyżywienia, doszli do porozumienia co do eksportowej ceny masła duńskiego, na okres roczny rozpoczynający się 1 października. Ze względu na podwyżkę ceny masła australijskiego i nowozelandzkiego o 7,5% oraz wobec panującego na rynku światowym braku masła, strona brytyjska musiała zgodzić się na podwyższenie ceny o 7,5% czyli zaakceptować najwyższą cenę przewidzianą w długoterminowym układzie duńsko-brytyjskim z roku 1949. Dania zobowiązała się w roku rolniczym 1952/53, tak samo jak dotychczas 75% całego swego eksportu masła skierować do Wielkiej Brytanii. Nowa cena została ustalona na 337 s 6 d za cwt, co odpowiada cenie 6,42 koron za kg. Wielka Brytania nie zgodziła się natomiast udzielić gwarancji na wypadek dewaluacji waluty brytyjskiej, której obawia się Dania. Uzgodniono tylko, że mają być podjęte nowe rozmowy, w wypadku gdyby nastąpiły ważne zmiany w warunkach produkcji masła w Danii lub w sytuacji handlowej na rynkach światowych.

W pierwszej połowie br. /od 1 stycznia do 13 lipca/ eksport masła z Danii był, mimo ogromnego zapotrzebowania na rynku światowym o 19% mniejszy niż w poprzednim roku. Dostawy do Wielkiej Brytanii obniżyły się natomiast wzrósł wachlarz innych odbiorców. Poniższa tabela przedstawia eksport masła z Danii w omawianym okresie z rozbićm na kraje:

	1938	1951	1952
	w tysiącach cwt.		
Wielka Brytania	1.263,8	1.318,5	948,8
Niemcy zachodnie	400,2	67,7	50,4
Szwajcaria	-	0,3	18,9
Włochy	-	40,1	18,0
U.S.A.	0,3	16,2	20,5
Finlandia	-	-	7,8
Francja	4,7	62,8	33,2
Belgia	6,5	0,7	-
Inne	10,4	68,1	177,3
R a z e m :	1.685,9	1.574,4	1.274,9

/Wg. Intelligence Bulletin sierpień 1952 r./
/Neue Zürcher Zeitung 24.VIII.1952 r./

Import masła do Francji

Z powodu silnej epidemii zarazy pyska i racie, francuska produkcja masła spadła tak gwałtownie, że konieczny jest znaczny import masła na pokrycie bieżących potrzeb. Poza umową z Danią na dostawę 500 ton masła do końca lipca, rząd francuski zakontraktował następujące ilości z innych krajów:

Nowa Zelandia	5.000 ton
Szwecja	2.000 "
Holandia	1.000 "
Finlandia	500 "
Węgry	500 "
Czechosłowacja	150 "
Inne	1.200 "

Masło to ma być dostarczone w krótkich terminach. Np. umowa z Holandią przewiduje dostawy w okresie lipiec-wrzesień br.

/Wg. Intelligence Bulletin sierpień 1952 r./

Eksport mięsa i artykułów mleczarskich z Danii do

Austrii

Na mocy protokołu do umowy handlowej duńsko-austriackiej, Dania ma dostarczyć do Austrii w ciągu 12-tu miesięcy począwszy od 28 lutego br. następujące artykuły: 1.800 ton mięsa wieprzowego, 2.000 sztuk bydła rzeźnego, 2.000 ton szmalcu

wieprzowego, 300 ton mleka w proszku, kazeinę wartości 1.500.000 koron i konserwy rybne wartości 1.500.000 koron.

Wg. Moniteur Officiel 7 sierpnia

Import żywności do Francji

Katastrofalna sytuacja żywnościowa we Francji spowodowała konieczność dużego importu żywności w drugiej połowie br. Ministerstwo gospodarki rozpatruje obecnie projekt dodatkowego importu dla zahamowania wzrostu cen na rynku krajowym i odpowiednich zapasów. Projektuje się import mięsa wołowego w nieustalonej jeszcze wysokości z powodu panującej powszechnie zarazy pyska i racic. Przewiduje się również utworzenie 200 milionów franków kredytu na import trzody chlewnej, masła i sera. Do końca br. ma być importowane 15 tysięcy ton masła i 5.000 ton sera.

/Wg. Reuter'a Paryż 19.VIII.1952 r./

Wiadomości z rynku jajczarskiego

Ceny jaj na europejskich rynkach eksportowych wykazywały na ogół chwiejne tendencje. Próby podwyższania cen powodowały przeważnie osłabienie zainteresowania i prawie zawsze powrót do niższego poziomu. Najlepsze ceny osiągnano w eksporcie do Szwajcarii, która po zniesieniu cła importowego na jaja mogła za nie lepiej płacić. Wysokie ceny rynku szwajcarskiego były na tyle atrakcyjne, że odciągnęły część dostaw z rynku zachodnio-niemieckiego i brytyjskiego.

W Anglii nowy sezon jajczarski rozpoczął się od 1 lipca po wyznaczeniu nowych wyższych cen na najbliższy rok dla producentów krajowych. Również w nowych protokołach do umów handlowych Wielka Brytania zmuszona była podwyższyć ceny jaj. Ceny jaj australijskich zależnie od gatunku zostały podniesione o 24% - 29%. Przypuszczalnie i Irlandia będzie starała się o podwyżkę cen, chociaż Dania nie zdołała tego uzyskać, przy przedłużaniu kończącej się 30 września br. umowy na dostawę jaj do Anglii. Zaopatrzenie Anglii w jaja importowane jest w bieżącym roku słabsze niż w ubiegłym. Import jaj w skorupach wynosił w pierwszych 6-ciu miesiącach br. 63.787 tys. tuż, wobec 62.254 tys. tuż. w tym samym okresie poprzedniego roku. Import jaj mrożonych wyniósł odpowiednio 68.080 cwt. wobec 220.449 cwt.

Państwowy skup jaj dostarczył o kilkaset milionów jaj mniej niż w ubiegłym roku.

Dania eksportowała w lipcu mniejsze ilości jaj niż w tym samym miesiącu poprzedniego roku. Eksport jaj do Wielkiej Brytanii poważnie spadł zwiększył się natomiast eksport do Niemiec zachodnich. Poza dostawami na rynek angielski, na którym obowiązuje sztywna cena roczna, zainteresowanie Danii było skierowane głównie na eksport do Szwajcarii, która pła-

ciła najbardziej atrakcyjne ceny. Naogół jednak Dania wstrzymywała się od eksportu w lipcu oczekując na zwyżkę cen w sierpniu i wrześniu. W początkach lipca Dania sprzedawała nieduże ilości jaj klasy C i D po 750 \$, za tonę, następnie zaczęła stopniowo podwyższać cenę, ponieważ na rynku szwajcarskim za jaja klasy B mogła osiągnąć nawet 810 \$. Importerzy zachodnio-niemieccy powoli zaczęli kupować jaja duńskie klasy B po tej cenie. Wtedy Dania zaczęła oferować jaja po 850 - 855 \$ co zniechęciło zupełnie nabywców zachodnio-niemieckich i doprowadziło do załamania cen, które spadły aż do poziomu 790 \$, ale nawet i przy tej cenie nie znalazły zbytu do Niemiec zachodnich.

Holandia w początkach lipca musiała przy słabej tendencji obniżyć ceny jaj. Ceny jaj do Niemiec zachodnich spadły z 16,25 hfl za 100 st. do 15,25 hfl. W następnych tygodniach ceny jaj na ten rynek poprawiły się osiągając nawet poziom 17 - 16,75 hfl. Wyznaczona cena na rynek belgijski wynosiła 19 hfl.

Belgia sprzedawała jaja do Hiszpanii po cenie 2,85 fr. b., za 1 szt. podczas, gdy cena rynku wewnętrznego wynosiła 1,20 do 1,40 zależnie od ciężaru jaj.

W początkach lipca Szwecja oferowała jaja po cenie 780 \$ za tonę. Były one jednak zbyt wysokie dla importerów zachodnio-niemieckich, skutkiem czego obniżyły się do 720 \$ i przy tej cenie znalazły szybki zbyt do Niemiec zachodnich. Przy końcu lipca utrzymała się cena 740 \$.

Według umowy handlowej zawartej 25 czerwca br. Chiny Ludowe mają dostarczyć do N.R.D. jaja o wartości 5 mln rubli.

/Wg. Eier-Markt z lipca i statystyki
brytyjskiej/
/The Financial Times 18 sierpnia 1952/
/Moniteur Officiel 7 sierpnia 1952 r./

Wiadomości z rynku rybnego

W obecnym sezonie, Szwecja eksportowała mrożone dorsze do Izraela, a świeże dorsze z połowów wiosennych do N.R.D. W ostatnim tygodniu lipca wysłano już 2.000 skrzynek filetów i 55 ton ryb w całości. Następny transport 55 ton mrożonych dorszy został wysłany w pierwszych dniach sierpnia. Duże ilości dorszy zostały równocześnie eksportowane do Czechosłowacji.

/Wg. Göteborgs Handels och Sjöförs Tidning
1.VIII.1952 r./

Wiadomości z rynku skór

Zachodnio-niemiecka agencja gospodarcza "VWD" donosi, że importerzy skór surowych i skór z włosiem, którzy chcą zakupić je w Argentynie, mogą składać wnioski o zezwolenie na zakup tych skór jako towarów tranzytowych poprzez kraje OEEC, z wyjątkiem Holandii, Agencja podaje, że import skór surowych i skór z włosiem z Argentyny do Niemiec zachodnich został

określony na sumę 20 mln DM. Rozrachunki za dostawy tranzytowe mają być dokonywane w ramach clearingu za pośrednictwem OEEC. Transakcje będą dozwolone tylko w tych wypadkach, kiedy import składający wniosek o zezwolenie, zobowiąże się jednocześnie do kupna skór surowych i z włosiem co najmniej 20% transakcji tranzytowej, bezpośrednio z Argentyny i do zapłaty w drodze clearingu pomiędzy Niemcami i Argentyną.

/Reuter. Hamburg 18.VIII.1952 r./

Francja zwolniła w sierpniu na eksport do Stanów Zjednoczonych 500 ton skór końskich i 1.000 ton surowych skór wołowych. Na eksport do Belgii-Luksemburga - 160 ton surowych skór końskich, 210 ton innych skór surowych, do Szwajcarii 25 ton skór surowych i 60 ton skór surowych do Holandii.

Moniteur Officiel 14 sierpnia
i Secofi Nr. 567.

Instytut Popierania Handlu Zagranicznego, IAPI, celem ukrócenia spekulacji w obrotach skórami surowymi, wprowadził nowe przepisy eksportowe. Przepisy te wchodzi w życie z dniem 1 września i zmierzają w kierunku zabezpieczenia transakcji terminowych. Kontrakty będą zawierane tylko na podstawie zupełnie pewnych zamówień. Akredytywy muszą być przedkładane w ciągu 45 dni po zawarciu kontraktu. W tym samym czasie musi być przeprowadzone finansowanie tego rodzaju transakcji lub złożenie gwarancji, że wszelkie koszty będą uregulowane.

Reuter. Buenos Aires 28.VIII.1952 r.
Reuter. Hamburg 18.VIII.1952 r.
Moniteur Officiel 14 sierpnia,
Secofi Nr. 567.

Przetwory spożywcze, art. kolonialne, owoce i warzywa

Meldunki ze światowego rynku cukru

W przeglądzie światowego rynku cukru w miesiącu lipcu b.r. firma C. Czarnikow omówiła sytuację na Kubie. Jak wiadomo na początku lipca gabinet kubański zgodził się zwiększyć^{x/} rezerwy stabilizacyjne do wysokości 1 750 000 ton hiszp. Zostały one utworzone ze specjalnych kwot tegorocznego zbioru i będą zwalniane w ilościach nie mniejszych niż 350 000 ton rocznie w przeciągu 5-ciu lat. Sprawę tę uregulował ostatecznie Dekret, ogłoszony 15 lipca b.r., który omawia jednocześnie sposoby finansowania przez banki krajowe skupu cukru po cenie 3,08 \$ za lb., przy stopie procentowej nie przekraczającej 4% rocznie. Natomiast Dekret nie wspomina nic o ograniczaniu produkcji 1953 roku do 5 mln. ton, chociaż zapowiedział to prezydent Kuby. Wydaje się, że producenci cukru na Kubie zgodzili się na ograniczenie produkcji, w przeciwnym bowiem razie w roku 1953 osiągnięliby ponownie tegoroczny rekordowy poziom produkcji. Z jednej strony zwlekanie Kuby w podjęciu ostatecznej decyzji odnośnie tej sprawy jest zrozumiałe tak ze względów socjalnych jak i ekonomicznych, z drugiej zaś kontynuowanie produkcji na tegorocznym poziomie bez uwzględnienia sytuacji dolarowej rynku światowego spowodowałoby dalsze gromadzenie nadwyżek, a to naruszyłoby rynkową strukturę cen i zwiększyłoby znacznie gospodarcze trudności Kuby. Na zakończenie przeglądu sytuacji Kuby firma C. Czarnikow podaje, że przypuszczalna produkcja osiągnie ostatecznie 7 010 tys. ton hiszp., czyli o 1.420 tys. ton więcej niż w roku poprzednim i przynajmniej o 1 194 tys. ton hiszp. więcej niż w porównaniu z rekordową produkcją 1948 r.

Niewątpliwie odprowadzanie coraz większych ilości na rezerwy stabilizacyjne wpłynie na zmniejszenie podaży w bieżącym roku. Mimo to w związku ze zbliżaniem się zbiorów buraka cukrowego w Europie, zbyt cukru kubańskiego ze starych zbiorów jest coraz bardziej ograniczony. Chociaż wyciąganie jakiegokolwiek wniosków jest przedwczesne, to zakładając produkcję Kuby w 1953 roku na 5 mln. ton i przyjmując, jak najbardziej optymistycznie, że Kuba będzie w możności rozdysponować w całości nieodłożone zapasy cukru na światowym rynku w II połowie bieżącego roku, firma C. Czarnikow nie przypuszcza, aby w 1953 r. znalazła zbyt na taką samą ilość. Uzależnione by to było w pierwszym rzędzie od rozmiarów europejskiej produkcji cukru i jak zwykle sytuacją dolarową krajów importerskich, które będą robiły wszystko, aby zaoszczędzić dolary. A zatem Kuba może liczyć jedynie na spadek produkcji cukru niedolarowego.

Ponadto według "The international sugar journal"

^{x/} tona hiszp. = 1030 kg.

istnieje jeszcze jeden sposób ewentualnego uratowania - aczkolwiek chwilowo - sytuacji na międzynarodowym rynku cukru, a mianowicie przez odprowadzenie cukru kubańskiego na zapasy t.zw. Emergencsy Food Reserve przy FAO. Przyczyniłoby się to niewątpliwie do skasowania nadwyżek cukru kubańskiego i wycofania ich z rynku. Jednak problemy magazynowania i finansowania utrudniają ogromnie tę sprawę podobnie jak nieustalenie ilości cukru, który ewentualnie miałby być odprowadzony na zapasy.

C.Czarnikow, Public Ledger 8.8.52
The international sugar journal, sierpień

Perspektywa nowych zbiorów buraka cukrowego w Europie

Ze zbliżającym się okresem kampanii w krajach europejskich problem wielkości zbiorów buraka cukrowego coraz częściej jest rozważany na rynku światowym. Ewentualne rozmiary produkcji cukru buraczanego posiadają wielkie znaczenie tak dla krajów produkujących jak i dla konsumujących, zwłaszcza dla krajów Kontynentu, które mają niekorzystną sytuację płatniczą. Dla wielu krajów importerskich duże zbiory buraka cukrowego oznaczają zmniejszenie zależności od tak zwanego cukru "dolarowego", podczas gdy dla eksporterskich - zwiększenie ilości dewiz. Zdaniem firmy C.Czarnikow po raz pierwszy od końca wojny rynek światowy cukru dotknięty został nadprodukcją - zwłaszcza cukru "dolarowego". Tym należy tłumaczyć zdaniem C.Czarnikowa zainteresowanie, jakie poświęca się wielkości zbiorów buraka cukrowego w Europie. W obecnym stanie zbiór ten uzależniony jest ściśle od warunków atmosferycznych, a przewidywania są bardzo nieścisłe. Dwa ostatnie sezony miały niepomyślny początek, ale dobra pogoda nadrobiła straty, w rezultacie czego zbiór był wysoki. W tym roku warunki atmosferyczne były bardziej sprzyjające. Chociaż w pierwszych tygodniach - szczególnie w Europie środkowej - pogodą była sucha i gorąca, to jednak późniejsze obfite opady uratowały zbiory. Coraz większe opady deszczowe w Europie zapowiadają na ogół dobre plony.

Public Ledger 8.8.52

Produkcja i zapasy cukru w Niemczech zachodnich

Według oficjalnych źródeł zapasy cukru zachodnio-niemieckiego przemysłu cukrowego wyniosą na dzień 1 października b.r. tj. na początek nowej kampanii około 300 000 ton. Z tych samych źródeł wiadomo, że 60 - 65% zapotrzebowania Niemiec zachodnich będzie można pokryć z dostaw krajowych. Obszar uprawy buraka cukrowego w Niemczech zachodnich w sezonie 1951/52 obejmował 221 000 ha, a więc około 60% więcej niż w 1938 r. Produkcja cukru w sezonie ubiegłym wyniosła 953 000 ton wobec 505 000 ton w roku 1938. Około 1/3 zapotrzebowania Niemiec zachodnich musiało być pokryte przez import z Kuby, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Polski, Czechosłowacji, Węgier, Belgii i Holandii. Według tego samego źródła dalsze zwiększenie obszaru zasiewów buraka cukrowego, a tym samym produkcji cukru nie jest możliwe. Niemcy zachodnie będą zmuszone impor-

tować pewne ilości cukru.

Reuter 11.8.1952 r.

Liberalizacja obrotów cukrem w Wielkiej Brytanii

W połowie sierpnia ogłoszono oficjalnie w Anglii, że od 1 października b.r. rafineriom cukru w Anglii wolno będzie nabywać na wolnym rynku światowym surowy cukier dolarowy, który po rafinowaniu będzie eksportowany. Koła handlowe przyjęły to oświadczenie z wielkim zadowoleniem. Ogólnie oświadczenie to uważa się za krok w kierunku kompletnej swobody w obrotach cukrem. Jakkolwiek ilości, jakie wchodzi w rachubę, są niewystarczające dla ponownego otwarcia londyńskiego rynku giełdowego, koła zainteresowane spodziewają się jednak, że niebawem poczynione będą dalsze kroki w tej sprawie, które pozwolą na podjęcie szerokiej działalności rynkowej.

Eksport cukru rafinowanego z Anglii do krajów
nie należących do krajów Wspólnoty Brytyjskiej
w cwt.

	1952	1951
	I półrocze	
Niemcy zachodnie	831 159	208 606
Francja	22 111	299
Szwajcaria	659 535	1 102 132
Libia	27 202	79 700
Syria	288 310	129 868
Liban	179 765	231 784
Jordan	88 404	36 338
Saud Arabia	139 905	44 979
Irak	477 403	408 187
Iran	38	1 300 325
i n n e k r a j e	272 622	414 392
łącznie z krajami imperialnymi	6 862 695	7 867 959

Reuter, Trade and navigation
accounts, czerwiec

Import cukru do Egiptu

Gabinet egipski zezwolił na import 180 000 ton cukru. Zakup cukru dokonany będzie na bazie wymiennej, wzamian za eksport bawełny. W kilka dni później podano, że Egipt zawarł na tych warunkach transakcje zamienne z Węgrami i Czechosłowacją. Czechosłowacja dostarczy 32 500 ton cukru, Węgry - 10 000 ton cukru, oraz dodatkowo importowane będzie 7 500 ton z jednego z tych dwóch krajów.

Reuter 12.8.52 r.

Bilans cukrowy niektórych krajów kapitalistycznych
w tys. ton

	rok	zapasy 1.I.	pro- duk- cja	im- port	eks- port	zapo- trzebo- wanie.	zapasy 31.XII.
Anglia i pñ.							
Irlandia	1950	673,3	632,2	2133,4	763,9	1981,5	634,2
	1951	624,2	709,0	2365,7	736,3	2154,0	754,8
Belgia	1950	270,2	443,7	36,3	156,0	293,1	301,0
	1951	301,0	271,6	99,3	174,9	277,1	219,9
Dania	1950	246,3	373,3	2,3	143,1	234,2	242,3
	1951	...	...	...	...	...	...
Holandia	1950	185,7	442,9	311,2	227,3	530,3	188,9
	1951	188,9	373,3	314,7	119,4	537,0	223,5
Francja	1950	-	1380,2	369,7	278,0	...	...
	1951	-	1343,3	225,1	403,7	...	...
Szwecja	1950	271,2	302,0	125,9	-	401,5	307,9
	1951	307,9	325,9	86,9	-	354,4	326,5
Szwajcaria	1950	-	27,0	324,4	1,0	193,0	...
	1951	-	28,0	166,9	1,1	211,0	...
Kuba	1950	284,0	5557,5	-	5260,8	284,4	296,3
	1951	296,3	5759,1	-	5441,6	321,9	291,9
USA	1950	1595,8	2219,3	5241,7	31,7	7510,9	1668,5
	1951	1668,5	1851,9	4947,5	68,8	6876,7	1597,1
Kanada	1950	194,1	146,6	580,4	9,5	709,8	248,5
	1951	248,5	122,2	496,9	1,1	686,5	223,1
Argentyna	1950	223,9	612,9	6,0	-	595,0	248,5
	1951	248,5	650,7	-	-	624,9	269,0
Brazylia	1950	325,6	1730,0	-	24,0	1708,4	313,3
	1951	313,3	1900,0	-	18,4	1847,3	347,5
Australia	1950	427,5	865,2	-	381,1	488,5	402,8
	1951	...	...	...	...	...	...
Haiti	1950	3,6	49,6	-	31,7	20,5	0,9
	1951	0,9	58,2	-	35,5	23,0	0,6
Dominika	1950	3,7	489,9	-	437,7	36,6	19,3
	1951	...	...	...	...	...	...
Unia Płdn.Afr.	1950	186,4	622,4	0,6	49,8	553,7	201,7
	1951	201,7	523,9	-	-	553,9	120,7
Filipiny	1950	...	...	...	...	...	...
	1952	121,7	869,7	-	632,8	209,7	148,3

Zródło: ANA nr 63

Rynek nasion oleistych i olejów

W tygodniu kończącym się 23 sierpnia na międzynarodowym rynku nasion i olejów największy wpływ miała sytuacja rynku amerykańskiego, który wykazywał wahania bez bardziej uzasadnionej przyczyny. W pierwszych dniach sierpnia Japonia zakupiła w USA znaczne ilości soi, na skutek czego ceny tego artykułu zwykowały, następnie spadły i ponownie podniosły się, kiedy ogłoszono zmniejszone szacunki zbiorów soi w Stanach Zjednoczonych. Wobec słabego zapotrzebowania zagranicy na oleje i tłuszcze amerykańskie, Stany Zjednoczone znajdują się w niepomyślnej sytuacji, mają z jednej strony duże nadwyżki różnych olejów i tłuszczów, a z drugiej perspektywę niedalekich nowych zbiorów. Oficjalne szacunki zbioru siemienia lnianego w USA oceniają je na 1 sierpnia b.r. na 742 000 ton, czyli znacznie poniżej poziomu z roku poprzedniego - 845 000 ton. Oficjalne przewidywania zbioru siemienia lnianego w Kanadzie szacują go na 325 000 long ton w roku bieżącym wobec 230 000 ton w roku poprzednim i 117 000 ton w 1950 r. Zapasy siemienia na koniec lipca w Kanadzie wyniosły 60 000 ton wobec 30 000 w tym samym czasie roku poprzedniego i 11 000 w 1950 roku.

Na początku trzeciej dekady sierpnia/orzecha ziemnego nie budził większego zainteresowania wśród nabywców. Również na rynku ziarna rybnusowego zachowywano pewne oznaki osłabienia. Cena ziarna rybnusowego wynosiła £ 73 za tonę ex ship Hull. Na rynku soi zanotowano tendencje nieregularne. Jak podaje Public Ledger, Holandia zakupiła kilka tysięcy ton soi amerykańskiej po cenie £ 45 za tonę cif z pierwotnie zapotrzebowanej ilości 10 000 ton. W omawianym okresie czasu zainteresowanie soją brazylijską wykazywały kraje Europy północnej. Niemcy zachodnie zakupiły niewielkie ilości soi po cenie \$ 135 za tonę fob, a ostatnio zamierzały kupić 5000 ton soi brazylijskiej na warunkach kompensaty po cenie £ 131 za tonę cif, z czego 85% miało być luzem, a 15% w workach. Rynek kopry w czwartym tygodniu sierpnia był nieregularny. Kopre Straits notowano z dostawą na wrzesień-październik po £ 59 10s za tonę cif, czyli o około 20s wyżej niż w tygodniu poprzednim. Podobnie kształtują się ceny kopry filipińskiej, którą notowano pierwotnie po \$ 142 1/2, następnie po \$ 147 1/2, a po ostatniej niższe po \$ 145. Nieznacznie zwykowały ceny olejów rybnusowego i kokosowego, podczas gdy olej lniany zniżkował prawie na wszystkich rynkach.

/Public Ledger 23.8.52/

K a k a o. Jak podaje w swoim ostatnim raporcie FAO światowa produkcja kakao ~~zmniejszyła~~ się z 775 000 ton w 1950/51 roku na 676 000 ton w 1951/52, głównie na skutek niepomyślnych warunków atmosferycznych, we wszystkich ważniejszych krajach produkujących kakao. Tak np. Brazylię nawiedziła ogromna susza, Afryka ucierpiała od późnych i przewlekłych deszczów, które rozszęrzyły zarazę gnicia strąków. Produkcja w pozostałych 25 krajach, które pokrywają łącznie 1/4 światowych dostaw, była taka sama jak w latach poprzednich. Choć przedwcześnie jest - zdaniem FAO - dokonywanie szacunków produkcji na rok 1952/53, nie należy uważać, że te szczególnie złe warunki atmosferyczne powtórzą się. W Brazylii obfite deszcze przerwały suszę już na początku

marca i z dotychczasowych obserwacji t.zw. zbiór główny zapowiada się pomyślnie. Z drugiej strony nie ma podstaw do twierdzenia, że światowa produkcja przekroczy przeciętną lat 1948/51, wynoszącą 772 000 ton. Co do długofalowych przewidywań, nie należy oczekiwać w ciągu najbliższych 5-ciu lat poważniejszego zwiększenia produkcji. W głównych obszarach uprawy nowe plantacje zostały założone dopiero po zakończeniu działań wojennych. Jest rzeczą wątpliwą, aby mogły z nadwyżką skompensować ostatni spadek produkcji. Analiza rozwoju produkcji kakao, dokonana przez FAO aż od I wojny światowej wykazuje, że przyczyn obecnej sytuacji należy szukać w latach 1930-45 kiedy na skutek niezwykle niskich cen kakao, zmniejszano plantacje. Zapotrzebowanie na kakao wzrosło szczególnie w latach międzywojennych. W ciągu 25 lat przed II wojną światową produkcja kakao przewyższała konsumpcję o przeciętnie 20 000 ton. Po zakończeniu ostatniej wojny zaznaczył się ogromny wzrost zapotrzebowania na kakao i produkty kakaowe, wywołując znacznąwyżkę cen. Zmniejszenie światowej podaży o 100 000 ton w 1951/52 w porównaniu z poziomem przedwojennym, spowodowało dalsząwyżkę cen. Ceny osiągnęły poziom 38-42 ¢ za lb., przy którym to poziomie nastąpiła względna równowaga pomiędzy popytem a podażą. W wielu krajach zanotowano spadek konsumpcji. Zdaniem FAO poważne zwiększenie produkcji w roku 1952/53 mogłoby wywołać ostrą, ale czasową, niżkę cen kakao.

Tymczasem z artykułu ogłoszonego w Neue Zürcher Zeitung, który rozpatruje sytuację rynkową kakao z ostatniej chwili /koniec sierpnia/ wynika, że spadek cen kakao, jaki nastąpił w ostatnich tygodniach na wszystkich rynkach spowodowany był dwoma czynnikami: 1° ograniczaniem konsumpcji na skutek zbyt wysokich cen, a co zatem idzie i nagromadzeniem dość dużych zapasów u producentów, 2° coraz pomyślniejszymi wiadomościami o stanie zbiorów kakao. Oczekuje się nieprzeciętnie dobrych a nawet wcześniejszych zbiorów. Wiadomości takie jeszcze bardziej przyczyniają się do osłabienia rynku. Cocoa Marketing Board na Złotym Wybrzeżu nastawił się już na niskie ceny. Świadczy o tym ustalona na 70s za 60 lb cena skupu kakao ze zbiorów 1952/53 wobec 80s w roku ubiegłym.

Raport FAO, lipiec 1952
Neue Zürcher Zeitung 22.8.52

Polina

Wiadomości z kapitalistycznego rynku węglowego

W ciągu pierwszych 28 tygodni b.r. wydobycia węgla krajów marshallowskich wyniosło 252,8 mln. ton wobec 247,4 mln. ton w tym samym okresie ub.r., czyli zwiększyło się o 5,4 mln. ton. Ponieważ zaplanowany przez te kraje wzrost wydobycia na cały rok 1952 wyraża się liczbą 17 mln. ton, a do końca roku pozostaje 24 tygodnie, wydaje się wątpliwym czy całoroczne wydobycie osiągnie zaplanowaną wysokość.

Wzrost zakupów na bezpośrednią konsumpcję i zapasy w kapitalistycznych krajach europejskich w roku węglowym 1951/52 /tj. od 1 kwietnia do 31 marca/ wynosił w porównaniu z poprzednim rokiem węglowym prawie 50 mln. ton, a mianowicie:

w Niemczech zachodnich	-	19,5	mln. ton
Wielkiej Brytanii ..	-	11,0	" "
Francji	-	10,5	" "
Belgii	-	3,7	" "
Włoszech	-	1,8	" "
Holandii	-	1,0	" "
Finlandii	-	0,8	" "
Austrii	-	0,5	" "
Danii	-	0,3	" "
Szwecji	-	0,3	" "
Szwajcarii	-	0,1	" "
Luksemburgu	-	0,1	" "
R a z e m	-	49,6	mln. ton

Z ilości tej koksownie zakupiły 16 mln. ton, drobny przemysł i konsumenci opału domowego 11 mln. ton, wielki przemysł /bez hut/ 8 mln. ton, elektrownie 7 mln. ton, gazownie 4,4 mln. ton, koleje 3 mln. ton.

Ponieważ wydobycie węgla w tych krajach wzrosło w omawianym okresie o około 25 mln. ton, przeto niedobór w stosunku do gwałtownie zwiększonego zapotrzebowania musiał być pokryty importem węgla z U.S.A., który wynosił 31 mln. ton.

Przypuszczalnie te zwiększone o 50 mln. ton zakupy nie zostały w całości skonsumowane ponieważ recesja w niektórych gałęziach przemysłu kapitalistycznego i łagodna zima wpłynęła na zmniejszenie bezpośredniej konsumpcji węgla. Przypuszczalnie więc stan zapasów na początek nowego roku węglowego /1 kwietnia 1952/ był o 20 - 25 mln. ton wyższy niż w tym samym okresie poprzedniego roku.

Ten bardzo znaczny, jak na stosunki europejskie, wzrost zapasów oddziałuje obecnie w dużym stopniu na rynek węglowy

krajów kapitalistycznych, a mianowicie skłania konsumentów, posiadających zapasy, do zużywania ich, a zatem odpowiedniego ograniczania bieżących zakupów. Pozycja importerów w stosunku do eksporterów uległa odpowiedniemu wzmocnieniu.

Zapasy na hałdach kopalnianych w Belgii wynoszą 2 mln. ton. Zapasy na hałdach kopalnianych we Francji wzrosły z 450 tys. ton w kwietniu do 900 tys. ton obecnie.

W i e l k a B r y t a n i a. Udział poszczególnych zagłębi brytyjskich w wydobyciu i eksporcie węgla był w roku 1951 następujący:

<u>Zagłębie</u>	<u>w procentach</u>	
	<u>Wydobycie</u>	<u>Eksport</u>
Szkoockie	11	10
Northumberland i Cumberland	6	14
Durham	13	19
Yorkshire	21	14
Lancashire	7	3
Staffordshire	20	5
Notts, Derby, Leicester	9	1
Walijskie	12	34
Kent	1	--
R a z e m	100%	100%

W związku z zamierzonym podniesieniem rocznej produkcji surówki z około 10 mln. ton obecnie, do około 15 mln. ton, "Economist" oblicza wzrost spożycia koksu metalurgicznego na 5 mln. ton rocznie. Wprawdzie wydajność produkcji surówki przy zużyciu koksu stale rośnie, ale wobec konieczności używania rud żelaznych o coraz mniejszej zawartości czystego żelaza, ~~wzrasta~~ ^{wzrasta} odsetek zużycia koksu na tonę wyprodukowanej surówki, a zatem zwiększa się zapotrzebowanie na węgiel koksujący. Obecnie coraz bardziej daje się odczuwać brak dobrych gatunków węgla koksującego, tak że według informacji wyżej przytoczonego pisma, brytyjskie koksownie będą zapewne otrzymywały w najbliższych latach większy odsetek węgla koksującego gorszej jakości.

"Coal Merchant and Shipper" informuje, że na rynku coraz bardziej daje się odczuwać brak sortymentów grubego węgla opałowego, a to na skutek faktu, że postępująca mechanizacja kopalń zmniejsza odsetek tych sortymentów, które tradycyjnie cieszą się największym zapotrzebowaniem na rynku.

N i e m c y Z a c h ó d n i e. Międzynarodowy Zarząd Ruhry ustalił pulę eksportową węgla koksu dla Ruhry na IV kwartał b.r. w ilości 6 mln. ton, t. zn. o 50 tys. ton mniejszą aniżeli w III kwartale.

Zachodnio-niemieckie wydobycie węgla w I półroczu b.r. wyniosło 60,6 mln. ton, przekraczając wysokość wydobycia w tym samym okresie czasu roku ubiegłego o 1,5 mln. ton względnie o 2,8%. Wydobycie w lipcu - 10,5 mln t. przekroczyło wprawdzie wydobycie czerwca - 9,2 mln. ton, ale jednocześnie przeciętne

25
wydobycie dzienne obniżyło się z 401 do 390 tys. ton. Tym samym wysokość dziennego wydobycia nie osiągnęła nawet w przybliżeniu minimum wymaganego przez "Urząd Wzajemnego Bezpieczeństwa" /MSA/. W związku z powyższym MSA w sierpniu chwilowo zamroził kredyty funduszu inwestycyjnego kopalń, uzasadniając ten krok niedotrzymywaniem umowy ustalającej wydobycie roczne na 126 mln. ton, przy którym przeciętne dzienne wydobycie powinno wynosić 410 tys. ton.

Mimo spadku wydobycia, nie odczuwało się jeszcze na rynku braku węgla. Zdaniem pisma "Der Kohlenmarkt" skutki obecnych niedoborów wystąpią dopiero w późniejszym terminie. Wobec zmniejszonej produkcji przemysłowej, a więc spadku spożycia węgla oraz wzrostu podaży energii produkowanej przez siłownię wodne, niektórzy konsumenci mogli nawet zwiększać stan swych zapasów węgla. Stan zapasów u spóżywców /komunikacja, przemysł, elektrownie i gazownie/ był już z początkiem czerwca większy o 3 mln. ton aniżeli w tym samym okresie ubiegłego roku, odpowiadał on dwutygodniowemu spożyciu.

Po licznych konferencjach niemieckich i okupacyjnych rzeczoznawców, udało się "rządowi" zapobiec natychmiastowemu rozwiązaniu zachodnio-niemieckiego syndykatu sprzedaży węgla /Deutscher Kohlenverkauf/, powołanemu w maju b.r. przez władze okupacyjne. O ile zarząd planu Schumana nie zarządzi rozwiązania syndykatu we wcześniejszym terminie, będzie on istniał w swej obecnej formie aż do 1 kwietnia 1953 r. Funkcje syndykatu mają później być przejęte w zreorganizowanej formie przez projektowaną "Ruhrkohlenvertriebsgemeinschaft". Do tego zjednoczenia będą mogły potem dobrowolnie przystąpić wszystkie towarzystwa górnicze. Wolna sprzedaż węgla ma być dopuszczona w możliwie najszerszym zakresie.

U. S. A. Władze amerykańskie ogłosiły statystykę, z której wynika, że eksport węgla USA w I półroczu 1952 r. wyniósł 30 mln. ton /zapewne "krótkich"/, tj. około 16% więcej aniżeli w tym samym okresie czasu ub.r. Eksport do Zachodniej Europy wyniósł 14 mln. ton węgla i 724 tys. ton antracytu, do Kanady 9,5 mln. ton, do Płd. Ameryki 1,3 mln. ton. do Afryki 0,4 mln. ton, Azji i Oceanii 1,6 mln. ton.

F r a n c j a. Pod tytułem "Nadmiar czy brak" "Journal des Charbonnages" wyraża opinię, że obecny stan odprężenia na francuskim rynku węglowym jest w mniejszym stopniu spowodowanym wzrostem podaży węgla, a w większym stopniu ograniczeniem popytu. Przeciętne dzienne wydobycie wzrosło ze 178 tys. ton w lipcu 1951 r. do 180 tys. ton obecnie, ale w lipcu ub.r. kopalnie sprzedawały węgiel z hałd, podczas gdy obecnie składają go /w lipcu hałdy kopalniane wzrosły o 200 tys. ton/. Podobnie import kształtował się do czerwca włącznie na wyższym poziomie niż w roku ubiegłym - natomiast od lipca jest mniejszy. Ten stan rzeczy dowodzi, że obecnie nie występuje nadmiar podaży, ale niedobór spożycia. Istota zagadnienia sprowadza się do tego, czy ta niedokonsumcja jest chwilową, czy będzie miała charakter trwały. Dziennik jednak wyraża opinię, że jest małe prawdopodobieństwo, aby ten kryzys popytu trwał dłużej, wobec napiętej sytuacji politycznej i rozwoju zbrojeń. W szcze-

Główności hutnictwo żelazne osiąga rekordy produkcyjne, a wobec strajku hutników w Ameryce, który zmniejszył produkcję amerykańskiej stali o ilość odpowiadającą całorocznej produkcji francuskiej, należy się liczyć z utrzymaniem i w najbliższej przyszłości rekordowego poziomu produkcji, a więc i znacznego zapotrzebowania koksu. Należy się również liczyć z możliwością rozszerzenia strajku górników węglowych w Ameryce, co bywa zwykłym zjawiskiem w okresie wyborczym. Tak więc - dochodzi do wniosku pisno - obecne odprężenie ma charakter przejściowy, nie zaś trwały, i łatwo może się przeobrazić, podobnie jak to miało miejsce w roku 1950, w brak węgla. Tak przedstawia się sytuacja w dziedzinie węgla przemysłowego. Natomiast perspektywy zaopatrzenia w węgiel opałowy są znacznie gorsze, choć narazie popyt nań nie objął jeszcze wszystkich konsumentów. Kopalnie francuskie będą mogły dostarczyć konsumentom tylko niewielkie ilości anizeli w roku ubiegłym. Import zaś raczej zmaleje anizeli wzrośnie. Na import węgla z Ameryki zapewne zabraknie dewiz, a w każdym wypadku upłyną co najmniej dwa miesiące od chwili zakontraktowania węgla do jego dostawy.

B e l g i a . Belgijski eksport węgla wynoszący zazwyczaj około 220 tys. ton miesięcznie, wzrósł w czerwcu do 277 tys. ton. Głównymi importerami węgla były m.in. następujące kraje:

Francja	179	tys. ton
Włochy	39	" "
Holandia	32	" "
Finlandia	9	" "

A u s t r i a . Wedle informacji prasy należy się spodziewać zakończenia dostaw węgla amerykańskiego, które ostatnio znacznie ograniczono. W najbliższej przyszłości dostarczany będzie tylko węgiel koksujący dla koksowni Vöest w Linzu, zamówiony jeszcze w II kwartale. Sytuację zaopatrzenia węglowego prasa ocenia jako zadowalającą.

Z oświadczenia zachodnio-niemieckiego ministra gospodarki Erharda wynika, że niedobór płatniczy Austrii wobec Niemiec zachodnich powiększa się do rozmiarów utrudniających import towarów niemieckich - m.in. węgla - do Austrii.

Obroty ropą naftową w USA

Dane ilustrujące obroty ropą naftową w USA odzwierciedlają - zdaniem prasy kapitalistycznej - wyniki działalności międzynarodowych towarzystw naftowych w przezwyciężaniu trudności, wywołanych wstrzymaniem dostaw ropy perskiej. Pół roku temu w amerykańskich kołach handlowych panowało przekonanie, że w bieżącym roku nastąpi wzrost importu a spadek eksportu. Tymczasem import wzrósł rzeczywiście, a nawet bardziej niż się spodziewano, przy jednoczesnym zwiększeniu eksportu. W rezultacie nadwyżka importu nad eksportem w czerwcu b.r. wyniosła 450 000 baryłek dziennie t.zn. była tylko niewiele większa niż w grudniu.

Sprawa nafty irańskiej, która wywołała czasowy kryzys

spowodowała bezpośrednio ostrą zwyżkę eksportu z USA, który w okresie marzec-wrzesień 1951 prawie podwoił się. Ostatnie jednak miesiące ub. roku świadczyły już o zmianie tendencji. Powtórnie w Stanach Zjednoczonych zaczął wzrastać import, a spadać eksport. Do opanowania sytuacji na światowym rynku ropy w omawianym okresie przyczyniły się w pierwszym rzędzie większe dostawy ropy z Wenezueli i krajów Środkowego Wschodu /bez Persji/, ponadto duże zapasy olejów opałowych w USA i wreszcie łagodna tegoroczna zima.

Poniższa tabela ilustruje import ropy do USA w mln. baryłek:

	<u>1 9 5 1</u>				<u>1952</u>	
	<u>I kw.</u>	<u>II kw.</u>	<u>III kw.</u>	<u>IV kw.</u>	<u>I kw.</u>	<u>II kw.</u>
Ropa naftowa:						
Kolumbia ...	4,0	4,4	4,3	3,5	4,5	3,9
Meksyk	4,1	2,9	3,3	3,6	3,3	2,4
Wenezuela ..	25,9	28,1	27,3	26,1	27,5	30,6
Kuwait	5,0	6,6	6,9	3,0	4,1	3,9
Saud Arabia	3,9	5,4	5,4	1,2	4,5	5,7
i n n e	0,6	0,9	1,1	1,5	1,3	0,9
razem ropa	43,5	48,3	48,3	38,9	45,2	47,4
produkty rafin.	39,8	31,4	22,6	34,8	40,9	36,9
łącznie	83,3	79,7	70,9	73,7	86,1	84,3

Z analizy źródłowych danych wynika, że wzrost importu od ostatniego kwartału ubiegłego roku przypisać należy zwiększonym dostawom Wenezueli, Saud Arabii i Kuwaitu. Przy czym należy dodać, że wymienione kraje Środkowego Wschodu odzyskały jedynie swój poprzedni poziom, po znacznym spadku w IV kwartale ubiegłego roku. Cały wzrost importu w ostatnich dziewięciu miesiącach przypadł na produkty rafinowane. Te ostatnie składały się prawie wyłącznie z ciężkich olejów, które podobnie jako ropa importowane były do portów wschodniego wybrzeża.

Eksport ropy i produktów naftowych z USA przedstawia się następująco w mln. baryłek:

	<u>1 9 5 1</u>				<u>1952</u>	
	<u>I kw.</u>	<u>II kw.</u>	<u>III kw.</u>	<u>IV kw.</u>	<u>I kw.</u>	<u>II kw.</u>
benzyna lotnicza	1,7	2,4	3,7	4,2	3,7	3,0
inna benzyna	4,0	6,0	10,0	8,2	4,5	4,1
nafta	0,4	1,5	3,1	1,8	1,9	3,0
ropał destylowany	2,7	5,1	8,7	6,0	5,5	10,8
ropał podestylac.	3,5	7,3	10,6	7,8	6,8	8,1
oleje smarowe ...	3,7	4,3	4,7	4,2	4,5	3,9
i n n e	2,2	2,6	2,9	2,4	2,5	3,3
razem	18,2	29,2	43,7	34,6	29,4	36,2
ropa naftowa	8,0	7,7	6,9	6,0	7,4	8,3
łącznie	26,2	36,9	50,6	40,6	36,8	44,5

Jak wynika z tabeli eksport produktów naftowych w I kw.b.r.

zmniejszył się do 29,4 mln.baryłek, ale już w następnym kwartale wzrósł do przeszło 36 mln.baryłek. Największy wzrost eksportu przypadł w omawianym okresie czasu na oleje opałowe destylowane i ciężkie. Eksport nafty, która poprzednio nie odgrywała poważniejszej roli w eksporcie USA, wzrósł również znacznie.

Petroleum Press Service, Nr 8

Minerality

R U D Y

Ruda żelazna

W Wielkiej Brytanii dostawy rudy żelaznej ze źródeł krajowych i zagranicznych zwiększyły się o 1 750 000 ton w pierwszej połowie bieżącego roku. Ponieważ zapotrzebowanie na żelazo skurczyło się bardziej niż dostawy krajowe i zagraniczne, można było odłożyć niewielkie zapasy. Przy spadku popytu, wystarczająca podaż żelaza krajowego i importowanego na rynku wewnętrznym umożliwiła odłożenie niewielkich zapasów.

Pomiędzy Włochami i rządem hiszpańskim zawarto umowę, na podstawie której Hiszpania dostarczy 50 000 ton rudy żelaznej do Włoch w zamian za maszyny włoskie. Ruda będzie przetwarzana w Genui. Pomiędzy Włochami i Hiszpanią prowadzi się obecnie pretraktacje w celu zbadania możliwości ścisłej współpracy pomiędzy włoskim przemysłem żelaza i stali, a hiszpańskim przemysłem górnictwem.

W I kwartale b.r. Brazylia wyeksportowała 282 452 tony rudy żelaznej.

Eksport rudy żelaznej ze Szwecji w I półroczu b.r. wyniósł 7,14 mln. ton w porównaniu z 6,04 mln. ton w tym samym okresie 1951 r. Wartość jego wzrosła w tym okresie z 214 mln. koron do 377 mln. kr., a przeciętna cena z 35,5 do 53 kr. za tonę. W czerwcu płacono za jedną tonę 61 kr.

Ruda wolframu

W ciągu pierwszych 5-ciu miesięcy b.r. Portugalia eksportowała 1 913 ton koncentratów wolframowych, z czego Stany Zjednoczone zakupiły 843 tony, a Anglia 554 tony. W tym samym okresie poprzedniego roku eksport tych koncentratów wyniósł 1 437 ton w tym 1 215 ton do Anglii, 161 do USA.

Eksport wolframu ze Sjamu w pierwszych trzech miesiącach b.r. wyniósł 419 ton i był w całości skierowany do USA. Produkcja w kwietniu wyniosła 90 ton, czyli utrzymała się na niezmienionym poziomie. Zmniejszenie zakupów w Londynie i w Nowym Jorku spowodowało obniżkę cen eksportowych.

Metal Bulletin, sierpień.

Produkcja grafitu w Norwegii

Kopalnie grafitu w Skalnø w północnej Norwegii mają w najbliższej przyszłości zwiększyć produkcję z 4 000 do 8 000 ton rocznie. Na eksport przeznaczona jest 97% produkcji.

Głównymi odbiorcami są Stany Zjednoczone, Wielka Brytania, Indie, Włochy oraz inne kraje.

Chemical Age 9.VIII.1952

Wiadomości z rynku cementu

Fabryka cementu w Nasher obok Haify produkuje obecnie 460 tys.ton rocznie. W budowie znajdują się dwie dalsze cementownie w Ramleh o zdolności produkcyjnej - 160 000 i w Hartuf o zdolności produkcyjnej - 250 000 ton. Mimo, że jeszcze w ubiegłym roku Izrael importował 110 000 ton, w najbliższej przyszłości będzie mógł eksportować część swojej produkcji.

Miesięczna produkcja cementu w Belgii osiągnęła w lipcu rekordowy poziom 425 000 ton przekraczając o 8 tys.ton poprzedni najwyższy poziom produkcji z października 1951 r. Mimo obniżenia produkcji w lutym, która wynosiła 200 450 ton w porównaniu z 322 900 ton w lutym poprzedniego roku, produkcja pierwszych siedmiu miesięcy 1952 wynosząca 2 420 000 ton dorównała prawie produkcji zeszłorocznej - 2 490 000 ton.

Porównanie produkcji bieżącego roku z zeszłoroczną przedstawiają poniższe cyfry:

średnia miesięczna 1950	279 750
1951	366 250
średnia miesięczna 1951	355 800
I półrocza 1952	345 540

Agefi, 25.VIII.1952 r.

Neue Zürcher Zeitung, 14.VIII.1952

Wiadomości z rynku ceramicznego

Prasa szwedzka podaje, że Komisja Handlu i Przemysłu zwolniła 4 mln.koron szwedzkich na import porcelanowych artykułów gospodarstwa domowego i wyrobów ceramicznych z Niemiec zachodnich.

Bank Brazylii zdecydował, że będzie odmawiać licencji importowych na porcelanę stołową, ponieważ produkcja krajowa całkowicie zaspakaja zapotrzebowanie krajowe zarówno pod względem jakości jak i ilości. Wartość produkcji wyrobów ceramicznych w stanie Sao Paulo wynosiła już w 1950 r. - 15 mln.cruzeiros.

Foreign Commerce Weekly 21.VII.52
Svenska Dagebladet 6.VIII.1952

Chemikalia

Perspektywy zwiększenia produkcji siarki w świecie kapitalistycznym

Według oceny brytyjskich kół branżowych, deficyt siarki w krajach kapitalistycznych może być w najbliższym czasie zagnany. Już obecnie prawie całe zapotrzebowanie Stanów Zjednoczonych jest zaspokojone. Perspektywy dla innych krajów są również pomyślne, ponieważ według projektów różnych państw kapitalistycznych, wzrost produkcji siarki w roku 1955 ma wynosić 4 000 000 ton. Stanowi to jedną trzecią całkowitej produkcji siarki we wszystkich postaciach szacowanej w roku 1951 na 12 000 000 ton. Jeżeli te wszystkie projekty poszczególnych państw zostaną zrealizowane, światowa produkcja siarki w roku 1955 będzie mogła całkowicie zaspokoić zwiększone zapotrzebowanie przemysłu i rolnictwa. Większość tych projektów ma być zrealizowana już w roku 1953. Największą z projektowanych inwestycji ma być kopalnia oparta na systemie Frasch'a - w Teksasie, produkująca rocznie 1 370 000 ton. Poniższa tabela przedstawia coroczne zwiększenie produkcji siarki we wszystkich postaciach w okresie 1952 - 1955.

	<u>Wzrost produkcji</u>				<u>Łączny</u>
	1952	1953	1954	1955	<u>wzrost</u> <u>produkcji</u> <u>1952 - 1955</u>
	<u>w long ton siarki lub równowartość</u>				
<u>Siarka mine-</u> <u>ralna</u>					
/z procesu Frasch'a, ko-					
palni, gazów					
naturalnych,					
porafinacyj-					
nych, pirytów					
itp/	1 268 000	1 001 000	94 000	85 000	2 448 000
<u>Siarka w in-</u> <u>nych posta -</u> <u>ciach</u>					
/z pirytów,					
anhydrytów,					
gazów porafi-					
nacyjnych itp/	248 000	344 700	163 000	837 000	1 592 700
<u>Razem</u>	<u>1 516 000</u>	<u>1 345 700</u>	<u>257 000</u>	<u>922 000</u>	<u>4 040 700</u>

/Wg. The Chemical Age 2 sierpień 1952 r./

Zmiany w rozdziale amerykańskiej kwoty eksportowej na III kwartał br.

Amerykańskie Office of International Trade wyznaczyło na III kwartał b.r. kwotę eksportową wysokości 232 500 ton siarki surowej i 7 500 rafinowanej. Kwota siarki surowej równa jest średniej kwartalnej kwocie pierwszego półrocza. Zmiany dotyczą jedynie kontyngentów wyznaczonych na poszczególne kraje. Zwiększenie kwot dla niektórych krajów dokonane było w myśl wytycznych ustalonych przez Międzynarodową Konferencję Surowcową, która zaleciła zwiększenie zapasów w tych krajach, które je wyczerpały. Największa kwota eksportowa została wyznaczona na Wielką Brytanię - 85 000 ton. Jest ona nieco mniejsza niż w poprzednim kwartale. Australia otrzymała 24 000 ton, a Francja - 23 700 ton, Nowa Zelandia - 16 750 ton, Afryka Południowa 15 300, Belgia 13 000 ton, Indie 12 000 ton, Niemcy zachodnie - 6 000 ton, Argentyna - 1 500 ton.

/Wg. The Chemical Age 9 sierpień 1952 r./

Zniesienie kontroli konsumpcji kwasu siarkowego w USA.

N.P.A. zniosło kontrolę konsumpcji kwasu siarkowego. Przewiduje się również duże złagodzenie kontroli zużycia siarki. Będzie ono polegało na zwiększeniu dozwolonych zapasów siarki w produkcji, z zapasów obliczanych na 25 dni do zapasów liczonych na 60 dni. Według rzeczników N.P.A., podaż siarki na rynku krajowym zwiększyła się w ostatnich miesiącach. Zapasy u producentów wzrosły o 93 000 long ton od początku roku. Ograniczenie, według którego żaden z przemysłowców używających w swej produkcji siarki, nie może jej zużywać więcej niż 90% miesięcznej konsumpcji z 1950, nie zostało zniesione.

/Wg. The Public Ledger 23 sierpnia 1952 r./

Zastój na zachodnio-niemieckim rynku chemikalii

Zastój na zachodnio-niemieckim rynku chemikalii, jaki rozpoczął się z końcem 1951 roku, utrzymuje się w dalszym ciągu. Producenci zdołali wprawdzie utrzymać jeszcze zbyt na rynku krajowym na dotychczasowym poziomie, lecz zmuszeni byli obniżyć ceny eksportowe z powodu silnej konkurencji na rynkach zagranicznych. Zastój na rynku międzynarodowym, zmniejszenie importu surowców i ograniczenie pomocy finansowej dla przemysłu chemicznego, zmusiły ten przemysł do zahamowania tempa rozbudowy. Produkcja biny /sztucznego kauczuku/ została ograniczona do 300 - 350 ton miesięcznie w porównaniu z 500 ton w okresie uruchamiania produkcji. Nowa fabryka syntetycznego fenolu w Gladbeck-Zweckel ma produkować 6 000 ton fenolu rocznie, podczas gdy jej maksymalna zdolność produkcyjna wynosi 12 000 ton. Będzie ona mogła wyprodukować więcej fenolu niż jest obecnie dostarczane na rynek zachodnio-niemiecki ze wszystkich innych źródeł/ zarówno produkcji syntetycznej jak i ze smoły pogazowej/. Produkcja tej fabryki będzie się opierać na surowcu krajowym a nie jak przed wojną na importowanym benzolu. Więk-

Wartość tej produkcji będzie zużywana w kraju do fabrykacji plastyków, włókien sztucznych, farmaceutyków, środków owadobójczych itp.

W I kwartale b.r. zachodnio-niemiecka produkcja barwników wynosiła zaledwie dwie trzecie produkcji z tego samego okresu 1951, a eksport który zaczął zmniejszać się w II półroczu ubiegłego roku w dalszym ciągu spadał. Zjawisko to wywołane zostało ogólną recesją, której skutki zwiększył jeszcze fakt, że te państwa eksportujące, które nie mogły zaspokoić zapotrzebowania swoich zagranicznych odbiorców w roku 1951 /szczytowym okresie zachodnio-niemieckiego eksportu/ zwiększyły swoje możliwości eksportowe. Również założenie nowych fabryk barwników w Indiach, Brazylii i innych krajach ograniczyły zachodnio-niemieckie rynki zbytu. Eksporterzy zachodnio-niemieccy mają jednak nadzieję, że utrzymają swoją czołową pozycję w eksporcie światowym barwników, wynoszącą trzecią część całego eksportu światowego.

/Wg.The Chemical Age 2 sierpień 1952 r./

Wiadomości z brytyjskiego rynku chemikalii

Ogólna recesja panująca w II kwartale b.r. w przemyśle brytyjskim wywarła wpływ na przemysł chemiczny. W ciągu pierwszego kwartału 1952 sprzedaż chemikaliów zwiększała się lecz w kwietniu wystąpił ostry spadek zakupów na rzecz przemysłu tekstylnego, skórzanego i farbiarskiego. W drugiej połowie sierpnia zaznaczyła się jednak pewna poprawa lecz stała poprawa spowodowana wyczerpaniem zapasów u producentów i nieznacznym ożywieniem w przemyśle. Nowych zamówień jest jeszcze w dalszym ciągu mało, lecz zaznaczył się wzrost zainteresowania chemikaliami ze strony przemysłu tekstylnego, papierowego, gumowego i skórzanego.

Na ogół produkcja przemysłu chemicznego w pierwszym półroczu była zmniejszona przez brak zapotrzebowania na surowce chemiczne zużywane przez przemysł przetwórczy. Ogółem konsumpcja kwasu siarkowego spadła z 439 000 ton w pierwszym kwartale do 359 000 ton w drugim kwartale b.r., podczas gdy w tych samych okresach poprzedniego roku wynosiła odpowiednio 404 000 i 417 000 ton. Zapotrzebowanie na sodę kaustyczną i żrącą również spadło w II kwartale, co spowodowało odpowiedni spadek produkcji. Spadła także produkcja rozpuszczalników, które nie było prawie zupełnie zapotrzebowania, ponieważ producenci zużywali zapasy. Przypuszczalnie w najbliższym czasie zwiększy się ich produkcja i dostawy dla przemysłu, gdyż zapasy produkcyjne są już na wykończeniu.

W pierwszym półroczu b.r. występował wyraźny szybki wzrost eksportu chemikalii, barwników, farb i farmaceutyków. Eksport tych artykułów osiągnął wartość 75,8 mln.£ w porównaniu z 66,4 mln.£ w samym okresie 1951, i 47 mln.£ w 1950. Wywóz brytyjski natrafia na rynkach zagranicznych na duże trudności. Hamowany jest on obecnie przez trudności szterlingowe niektórych państw, /Brazylia i Argentyna/ ograniczenie zbytu w Australii, oraz te same trudności przemysłu światowego na jakie natrafia przemysł brytyjski. Równocześnie działa

jeszcze konkurencja zachodnio-niemiecka i amerykańska. Konkurencja Stanów Zjednoczonych jest obecnie mniej groźna ze względu na trudności dolarowe wielu państw. Bardzo groźna dla produktów brytyjskich jest konkurencja Niemiec zachodnich, które występują na rynku międzynarodowym z konkurencyjnie niskimi cenami, które zdaniem fachowców brytyjskich są niższe od kosztów produkcji. Niemiecka konkurencja atakuje szczególnie ostro brytyjskie rynki zbytu w Europie, Turcji i Izraelu.

Import chemikalií do Wielkiej Brytanii jest również mniejszy w pierwszym półroczu b.r., niż w tym samym okresie ubiegłego roku. Wynosił on w roku bieżącym £ 27 mln., podczas gdy w I półroczu 1951 - 31,4 mln.£. Spadek ten spowodowany jest częściowo brakiem popytu na chemikalia, a częściowo oszczędnościami w imporcie dolarowym. Stałe zmniejszanie importu dolarowego chemikalií ma być dokonywane drogą rozbudowywania krajowej produkcji opartej na pochodnych ropy naftowej. Chemikalia produkowane z ropy były dotychczas importowane ze Stanów Zjednoczonych.

/Wg.Reutera i The Financial Times z 23 sierpnia/

Spadek produkcji saletry chilijskiej

W pierwszych 6-ciu miesiącach 1952 r., produkcja saletry chilijskiej spadła do poziomu 632 000 ton. W poprzednim roku w tym samym okresie wynosiła ona 840 000 ton. Spadek produkcji spowodowany został strajkami i spadkiem wydajności pracy robotników, otrzymujących głodowe zarobki.

/Wg.The Financial Times 14 sierpnia 1952 r./

Produkcja i eksport soli potasowych we Francji w r.1952

Zgodnie z ogólnie panującymi tendencjami na rynkach chemikalií, we francuskiej produkcji soli potasowych zaznaczył się w drugim kwartale b.r. spadek. Eksport francuski natrafił również na trudności w sprzedaży tych soli zagranicą co spowodowało niezwykle duże nagromadzenie zapasów. Poniższa tabela przedstawia produkcję i eksport soli potasowych /w tonach K₂O/ we Francji:

	Produkcja	Eksport	Zapasy
średnia mies.1950	84 822	37 519	44 800
" " 1951	82 300	35 300	40 600
" 5 mies.1952	89 740	45 380	67 360
1952 I	95 900	44 400	47 900
II	92 900	39 500	53 900
III	93 300	51 900	46 500
IV	81 000	51 300	84 500
V	85 800	39 800	104 000

/Wg. Secofi Nr 567 - 568/.

Kauczuk drewno. papier

Rynek kauczuku

Od przeszło dwóch miesięcy na rynku kauczuku naturalnego notowaną pewną stabilizację, a ceny londyńskie "spot" wahały się prawie niezmiennie około 2 s 2 d za lb. Obecnie, z powodu zniesienia w Stanach Zjednoczonych ograniczeń w odniesieniu do kauczuku naturalnego, ostry spadek cen tego artykułu jest mało prawdopodobny. Z drugiej zaś strony produkcja kauczuku syntetycznego umożliwi nadmierny wzrost cen. Jednakże, zdaniem "The Economist", dane statystyczne ogłoszone przez Rubber Study Group za I półrocze br. są w pewnym stopniu niepokojące. Według wyżej wspomnianego źródła, światowa produkcja kauczuku naturalnego w I połowie br. wyniosła 847.500 ton wobec 972.500 ton w I połowie 1951 r. i 907.500 ton w drugiej. Zużycie kauczuku naturalnego wyniosło w omawianym okresie czasu 737.500 ton; oznacza to wzrost o 42,500 ton w stosunku do drugiego półrocza 1951, jednak w stosunku do pierwszego wynoszącego 805.000 ton, jest znacznie niższe, mimo iż był to okres kiedy restrykcje ze strony U.S.A. były stosowane bardzo rygorystycznie. Ta spadkowa tendencja w ostatnich 12 miesiącach posiada może mniejsze znaczenie - zdaniem The Economist - niż różnica pomiędzy produkcją i konsumpcją w pierwszej połowie br. Do końca czerwca br. produkcja przekroczyła konsumpcję o 110.000 ton. Dane ogłoszone przez Rubber Study Group wykazują, że światowe zapasy /bez rządowych/ obniżyły się o 97.500 ton w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca do poziomu 715.000 ton. Z ilości tej 262.500 ton znajduje się na obszarach produkujących, 312.500 ton w krajach konsumujących i 140.000 ton w drodze. Ostatnia cyfra jest przypuszczalnie za niska z powodu braku dokładnych danych co do eksportu. Dane statystyczne Indonezji będą prawdopodobnie ogłoszone później. Jak wynikałoby z podanych przez Rubber Study Group danych w ciągu 6-ciu miesięcy br. na zapasy strategiczne odprowadzono 210.000 ton kauczuku, podczas gdy w całym roku ubiegłym 300.000 ton. Uzależniło to rynek kauczuku naturalnego od zakupów oficjalnych w większym stopniu niż przedtem, tak że ceny kauczuku naturalnego spadły z 3 s 6 d za lb na początku stycznia na 2 s 2 d ostatnio. Zdaniem producentów kauczuku wysoki poziom zapasów strategicznych będzie utrzymany tak długo, dopóki nie nastąpi znaczny wzrost światowej konsumpcji.

Produkcja i konsumpcja kauczuku syntetycznego stale wzrasta. W ciągu pierwszych 6-ciu miesięcy br. wyniosła ona 468.000 ton wobec 421.000 ton w pierwszej połowie 1951, chociaż była trochę niższa niż w II połowie 1951 r. Spożycie kauczuku syntetycznego wyniosło w tym okresie 442.000 ton, tj. prawie o 50.000 ton więcej niż rok wcześniej. Zapasy na koniec czerwca zwiększyły się o 30.000 ton do wysokości 172.500 ton, przy czym wydaje się, że zapasy strategiczne kauczuku syntetycznego nie powiększyły się.

Financial Times 12.8.;

The Economist 16.8.

Zachodnio-niemiecki przemysł kauczukowy poszukuje rynków zbytu

Na dorocznym zebraniu zrzeszenia zachodnio-niemieckiego przemysłu kauczukowego omówiono ciężką sytuację, w jakiej znalazł się on w okresie powojennym. Przede wszystkim stwierdzono, że przemysł ten zatrudniając obecnie 60.000 osób, opiera się wyłącznie na surowcu importowanym. Podczas gdy światowe zużycie kauczuku w porównaniu z przedwojennym wzrosło o 150% osiągając 2,5 mln ton, konsumpcja tego artykułu w Niemczech zachodnich osiągnęła mniej więcej stan przedwojenny, czyli ca 86.000 ton. Szacunki konsumpcji na rok 1952 oceniają ją na 100.000 ton, co równa się 4% światowego zużycia, podczas gdy przed wojną dla całych Niemiec wynosiło ono 10,3%. Uwzględniając nawet krajową produkcję kauczuku syntetycznego Niemcy zachodnie uzależnione będą w 1952 r. od importu w 94%. Perspektywa rozszerzenia rynków zbytu dla zachodnio-niemieckich wyrobów gumowych jest trudna. Np. chłonność - branych pod uwagę - rynków europejskich jest niewielka, z powodu panującej niemal wszędzie nadprodukcji. W porównaniu z rokiem 1950 wywóz w roku 1951 prawie się podwoił, przy czym udział półfabrykatów wzrósł z 7,8% na 15%. Niepewność sytuacji na światowym rynku kauczuku spowodowała szybką odbudowę zachodnio-niemieckiej produkcji kauczuku syntetycznego dla pokrycia niezbędnych potrzeb. Mimo to cena 1 kg zachodnio-niemieckiego kauczuku syntetycznego wynosi 4,66 DM, podczas gdy amerykańskiego 2,50 DM. Na tym poziomie przypuszczalnie powinna się również kształtować cena kauczuku naturalnego. Aby uczynić niemiecką "Bunę" konkurencyjną, na przemysł kauczukowy nałożona jest chwilowo opłata importowa od kauczuku naturalnego. W roku 1952 produkcja kauczuku syntetycznego powinna osiągnąć 6.000 ton.

ANA 16.8.52 r.

Produkcja opon i dętek w Stanach Zjednoczonych

W czerwcu br. produkcja opon do samochodów osobowych wyniosła w U.S.A. 6.067.000 szt. W tym samym miesiącu produkcja opon do samochodów ciężarowych i autobusów wyniosła 1.300.000 szt. Produkcja dętek do wszelkiego rodzaju pojazdów mechanicznych osiągnęła w czerwcu 5.536.000 szt. Eksport opon w omawianym czasie dla samochodów osobowych, ciężarowych i autobusów wyniósł 130.000 szt, a dętek łącznie z motocyklami - 107.000 sztuk.

Public Ledger

Sytuacja na rynku papierówki we Francji

Interesujący przegląd sytuacji na francuskim rynku papierówki ogłoszony został w pierwszych dniach sierpnia na łamach "The world paper trade review". Artykuł rozpoczyna od stwierdzenia, że Francja jest trzecim największym europejskim

producentem papieru i tektury, a jej produkcja w roku 1951 osiągnęła najwyższy poziom 1,5 mln ton. Produkcja miazgi drzewnej nie jest tak duża i wynosi 500.000 ton, a mimo to zużywa ona od 1.600.000 - 1.700.000 m³, czyli 550.000 cordów /1 cord = 3,62 m³ /. Przed wojną Francja produkowała sama 330.000 cordów papierówki, pozostałą zaś ilość importowała głównie z Finlandii i ZSRR, a niewielkie ilości z Jugosławii i Kanady. Po wojnie francuska strefa w Niemczech zachodnich dostarczała znacznych ilości. Jednakże w końcu 1950 r. odebrano Francji prawo wyřębu, a utworzone stąd zapasy w wysokości 320.000 cordów wyczerpały się. W tym samym roku ogromny pożar lasów sosnowych na południe od Bordeaux dostarczył dodatkowe ilości uszkodzonego drzewa, ale na dalszy okres pożar ten zmniejszył potencjalne dostawy krajowe. Obecnie produkcja papierówki wynosi do 800.000 m³ rocznie, czyli w przybliżeniu 260.000 cordów. W teorii import wynosiłby 290.000 cordów. Ewentualne dostawy z Kanady i Finlandii wyniosłby łącznie 200.000 cordów, pozostawał by deficyt w wysokości 90.000 cordów.

Tymczasem popyt na miazgę i papier spadł znacznie, a przewidywana podaż powinna z łatwością pokryć zapotrzebowanie. Sprzyja temu również łatwiejsza sytuacja na rynku miazgi drzewnej oraz większe dostawy z krajów skandynawskich. W głównej mierze spowodowane jest to perspektywą spadku konsumpcji wyrobów gotowych i polityką zakupów z dnia na dzień, przy jednoczesnym zużywaniu zapasów.

Przyczyną tej tendencji jest również poważny spadek obrotów na rynku wydawniczym z powodu zbyt wysokich cen jak również spadek zapotrzebowania na papier kraft i inne papiery pakowe. Spodziewane jest, że konsumenci przyjmą politykę wyczekiwania w nadziei dalszej zniżki cen. Obecny stan zapasów we Francji jest alarmująco niski. Pomimo ostrej sytuacji dewizowej przeznaczono na zakup w Kanadzie \$ 4 mln, co przy obecnych cenach powinno dać 100.000 cordów papierówki, czyli tyle samo co w roku ub. Z powodu ogromnej zniżki frachtów ceny te będą jeszcze konkurencyjne tak dla papierówki krajowej jak i fińskiej. Przecięt-na cena papierówki kanadyjskiej wynosi \$ 40 za cord, a łącznie z transportem \$ 63,80 za cord i ma tendencję spadkową, podczas gdy fińska kształtuje się na poziomie \$ 63.65 za cord, a francuska nawet wyżej. W ten sposób Francja uniezależniła się od ryzyka dostaw z jednego źródła i ten stan utrzyma się w przyszłości, o ile Francja będzie dysponować odpowiednią ilością dolarów.

The World's paper trade review, 7.8.52.

Sprzedaż drewna w Finlandii

Do końca lipca z tegorocznej kwoty eksportowej dla drewna wynoszącej 500.000 std Finlandia sprzedała około 55%, czyli znacznie mniej niż w roku poprzednim. W roku 1951 kwota eksportowa tego artykułu wynosiła 760.000 std, a w okresie pierwszych 7-miu miesięcy sprzedano z ogólnej ilości 600.000 std. Pomimo, że w ostatnich tygodniach na rynku tym obserwowano odprężenie sytuacji, szczególnie dzięki zakupom Holandii i Niemiec zachodnich, eksport drewna w roku bieżącym znajdzie się

znacznie poniżej poziomu roku ubiegłego.

ANA 16.8.52 r.

Produkcja drewna w Niemczech zachodnich

Na podstawie informacji z oficjalnych źródeł zachodnio-niemieckich wyręb drzew w Niemczech zachodnich osiągnął na koniec czerwca br. 24,0 mln m³ i przekroczył tym samym o 8% ilości przewidziane w programie wyrębu na rok bieżący - 22,1 mln m³. W roku poprzednim nie osiągnięto przewidywanych ilości drewna. Do końca bieżącego roku projektowane jest dalsze zwiększenie produkcji drewna. W odniesieniu do drewna opałowego wzrost produkcji w stosunku do zamierzonej wyniósł 20%.

ANA 16.8.52 r.

Szwedzki handel drewnem

Po okresie zastoju, jaki zaznaczył się w pierwszej połowie roku bieżącego, na rynku światowym wzrosło zapotrzebowanie na drewno szwedzkie. Na rynku pojawili się znów kupcy z Wielkiej Brytanii, Niemiec zachodnich, Danii, Belgii i Francji. Wywołało to lekkąwyżkę cen.

Tarcica sosnowa /redwood/ 7 cal. bale niesortowane od czołowych dostawców w Sundsvall i dolnych rejonów zatokowych, które notowano w pierwszej połowie lipca poniżej 65 Ł za standard fob, sięga obecnie ceny 67 i 69 Ł.

Tarcica świerkowa /whitewood/ dla Holandii osiągnęła cenę 900-915 koron za 7 calówki bale niesortowane. Dotychczas nie znane są ceny drzewa sprzedawanego do Wielkiej Brytanii, Niemiec zachodnich i Francji, naogół jednak kraje te płacą za tarcicę świerkową od 14-15 koron drożej niż Holandia. Szwedzka sprzedaż drewna na eksport w lipcu br. wyniosła 90-100 tysięcy standardów /w czerwcu około 45.000/. W roku bieżącym sprzedaż drewna wynosi dotychczas ogółem 425.000 standardów. Eksport Finlandii w tym samym okresie oceniany jest na 350.000.

Reuter 11.8.52 r.

Zapałki z Norwegii do Pakistanu

Jak donosi prasa norweska Pakistan zamówił w Norwegii zapałki na sumę 1 mln kr.

ANA 6.8.52 r.

Rynek celulozy

Trudno powiedzieć, aby sytuacja na rynku celulozy ustaliła się. Jakkolwiek wahania pomiędzy nabywcami nie zwiększyły się w ostatnich czasach, to jednak nie są oni przekonani, że cena celulozy osiągnęła swój najniższy poziom. W sierpniu największy zastój notowano na rynku angielskim, francuskim i w Stanach Zjednoczonych. Stałe zużywanie zapasów miazgi, papieru i tektury kontynuowane jest bezwzględnie we wszystkich krajach. Dzień 4 września uważa się za zakończenie okresu urlopowego w Stanach Zjednoczonych i transakcje jesienne mogą się rozpocząć. Eksport w czerwcu wyniósł 78.000 ton; niewielkiego zwiększenia oczekiwano w lipcu i sierpniu. Wśród sprzedawców szwedzkich utrzymuje się opinia, że są jeszcze kupcy, którzy byliby skłonni przyjąć jeszcze niższe ceny, szczególnie gdy chodziłoby o duże transakcje. Większość szwedzkich sprzedawców obawia się zatwierdzić ostatecznie ceny podstawowych artykułów, którymi byliby związani. Cena bielonej celulozy sulfatowej proponowanej do Anglii wynosi £ 61 za long tonę cif, a na Kontynent po 865 kr cif ton metr. Odpowiednie ceny na bieloną celulozę sulfitową wynoszą £ 60 i 850 kr, dla niebielonej sulfatowej - £ 47 10 s i 675 kr. Wszystkie ceny obliczono cif. Jeśli transakcje doszłyby do skutku można oczekiwać, że sprzedawcy obniżyliby cenę nawet o kilka funtów.

Economic Notes on Sweden 18.8.52 r.

Trudności przemysłu celulozowego w Finlandii

W związku ze zmniejszeniem się popytu na celulozę fińską, fabryki przemysłu celulozowego wstrzymały pracę na okres 2 miesięcy od 1 lipca do 31 sierpnia, aby nie dopuścić do dalszego gromadzenia się celulozy na składach. Jednocześnie podano do wiadomości, że przedsiębiorcy zamierzają w tym okresie przeprowadzić remont maszyn. Na dzień 1 lipca zapasy na fabrykach fińskich osiągnęły poziom 198.0 tys. ton wobec 94,5 tys ton rok wcześniej. Ustanowione przez Anglię ceny maksymalne na celulozę na III kwartał br. według wszelkiego prawdopodobieństwa zostaną niezmienione i na IV kwartał. Dla krajów Europy Kontynentalnej i Ameryki Północnej ceny celulozy z dostawą w III kwartale będą na poziomie cen angielskich. W ciągu pierwszych 5-ciu miesięcy eksport celulozy do Stanów Zjednoczonych zmniejszył się znacznie i wyniósł tylko 33,7 tys ton wobec 78,2 tys ton w tym samym okresie roku ubiegłego.

BIKI 14.8.52 r.

Zniesienie amerykańskich ograniczeń eksportowych na miazgę

drzewną do produkcji papieru

Departament Handlu USA ogłosił w dniu 14 sierpnia br. zniesienie wszystkich ograniczeń eksportowych na miazgę

drzewną do wyrobu papieru, do niektórych krajów. Obecnie wywóz tego artykułu będzie dokonywany na podstawie General Licence. Natomiast licencje indywidualne wymagane będą w odniesieniu do następujących krajów: ZSRR, Demokracji Ludowych, Hong Kongu, Macao. Licencje indywidualne konieczne będą również w tych przypadkach, kiedy miazga drzewna przeznaczona będzie nie do produkcji papieru, ale do wyrobu jedwabiu sztucznego, tkanin sztucznych, materiałów wybuchowych itp.

Handelsteil 16.8.52 r.

Zaopatrzenie w papier Europy Zachodniej

Organizacja Europejskiej Współpracy Gospodarczej /OEEC/ ogłosiła ostatnio sprawozdanie na temat sytuacji na zachodnio-europejskim rynku papieru w I połowie 1952 roku. Po raz pierwszy od momentu powstania OEEC produkcja papieru w krajach członkowskich przekroczyła w 1951 roku 10 mln ton, a mianowicie osiągnęła ona dokładnie 10,23 mln ton wobec 9,28 mln ton w 1950 i 8,10 mln ton w 1949 roku. Ten znaczny wzrost produkcji był możliwy dzięki lepszemu zaopatrzeniu /+ 18%/ przemysł w celulozę. Ponadto przyczyniły się do tego również zwiększone /w porównaniu z 1950 r./ dostawy makulatury o 33%, celulozy produkowanej ze słomy o 5%, esparto itp. Zużycie celulozy w przemyśle papierniczym krajów OEEC wzrosło w 1951 r. do 6,85 mln ton - wobec 6,14 mln ton w roku poprzednim w przemyśle tekstylnym odpowiednio 0,85 mln ton i 0,74 mln ton.

Bilans papieru i tektury w krajach OEEC

	1949	1950	1951
	mln ton		
produkcja krajów OEEC	8,10	9,28	10,23
import z innych krajów	0,38	0,33	0,51
eksport do innych krajów	0,78	0,83	0,85
podaż	7,70	8,77	9,88
zużycie krajów OEEC	7,50	8,71	9,73
eksport do innych krajów OEEC	0,66	1,04	1,18

Znaczna część sprawozdania poświęcona jest sytuacji rynkowej w I połowie 1952 roku. Spadek popytu, który zaznaczył się w pierwszym półroczu spowodował z jednej strony nagromadzenie znacznych zapasów tak u sprzedawców jak i u nabywców, z drugiej zaś ograniczenie przywozu we Francji i w Anglii. Ponadto Wielka Brytania i Francja ustaliły ceny maksymalne. W I kwartale br. ceny celulozy spadły o 20%, a następnie w końcu maja o dalsze 20%, co w tym przypadku spowodowało ograniczenie popytu na wyroby papiernicze. Przemysł papierniczy krajów OEEC musiał z tego powodu zmniejszyć swoją produkcję, przy czym produkcja spadła przeciętnie o 30%, a w niektórych przypadkach nawet więcej. Ta sytuacja odbiła się

na przemyśle celulozowym, który ze swej strony rozpoczął ograniczanie produkcji.

W wyniku takiej polityki - jak podaje sprawozdanie - istnieją obawy, że w przyszłości może zaistnieć poważny brak, który miał już miejsce w końcu 1950 r., kiedy niedostateczna podaż spowodowała drastycznąwyżkę cen tego artykułu. Obecne oferty na papier powinny kształtować się po cenie o 5% niższej od maksymalnych cen angielskich i odpowiadać mniej więcej cenom amerykańskim. Mimo zaleceń co do stabilizacji rynku i wyeliminowania elementów spekulatywnych obecnego kryzysu, sprawozdanie nie znajduje żadnych praktycznych środków usunięcia obecnej sytuacji.

Handelsteil Nr 208.

Surowce włókiennicze i wyroby

B a w e ł n a

U. S. A.

W związku z sytuacją na amerykańskim rynku bawełny, szeroko omówioną w poprzednim numerze "WHZ", interesujące są również dane statystyczne za ubiegły okres, ogłoszone ostatnio przez Departament Rolnictwa USA.

Zapasy na dzień 1.VIII.1951 r.	2.322.000	bel	stand.
Produkcja sezonu 1951/52	<u>15.058.000</u>	"	"

Razem	17.380.000	bel	stand.
-------------	------------	-----	--------

Konsumcja własna	9.100.000		
Eksport	<u>5.800.000</u>	<u>14.900.000</u>	" "

Zapasy na dzień 31.VII.1952 r.	2.480.000	bel	stand.
--------------------------------	-----------	-----	--------

z czego: przemysł	1.230.000	bez	stand.
fundusz zastawny	341.633	"	"
handel	918.367	"	"

K A N A D A

Kryzys panujący w kapitalistycznym przemyśle światowym nie ominął też Kanady, w której konsumpcja bawełny spadła w okresie od sierpnia do czerwca włącznie o 116.000 bel, tj. o 26% w stosunku do analogicznego okresu 1950/51. Część przemysłu kanadyjskiego pracuje od dłuższego czasu po 30-36 godzin tygodniowo, zamiast 24 godzin przepracowanych w sezonie poprzednim.

M E K S Y K

Zmniejszony obszar uprawny oraz posucha w okręgu Matamoros spowodowały poważną redukcję zbiorów. Szacowane są one na około 1.050.000 bel wobec 1.370.000 w sezonie 1951/52.

W chwili rozpoczęcia tegorocznych zbiorów, Meksyk posiadał przeszło 450.000 bel niesprzedanej bawełny zeszłorocznej i stara się obecnie o jak najszybsze jej upłynnienie przez obniżenie ceny. Oferty meksykańskie są dziś o 3 - 4 % tańsze od cen amerykańskich. British Raw Cotton Commission pertraktuje o zakup ok. 300.000 bel, oferując zapłatę częściowo w gotówce, częściowo w kompensacie za wyroby angielskie, jak wyroby wełniane i dziewiarskie. Propozycja japońska o zakup bawełny za tkaniny bawełniane została odrzucona, gdyż meksykański przemysł bawełniany odczuwa poważny kryzys zbytu własnej pro-

dukcji i pracuje obecnie zaledwie w 70% swojej zdolności wytwórczej.

B R A Z Y L I A

Wobec rozpoczęcia zbiorów w okręgach północnych, rząd ogłosił ceny minimalne krajowe na gatunki północno-brazylijskie, upoważniając Banco do Brazil do udzielenia zaliczek plantatorom w wysokości 80% nast. cen:

za gatunek o dług.włókna 34 mm = 1-11/32"	430 Cruz/arrob.
32/34 mm = 1- 8/32"	375 " "
do 1-11/32"	
30/32 mm = 1-3/16 "	345 " "
do 1-8/32 "	

W przeliczeniu na obecny kurs, ceny powyższe odpowiadają 70.70, 61.70 i 56.75 \$ USA za lb i są w eksporcie nie do osiągnięcia. Kwestia ustalenia specjalnego parytetu dla eksportu bawełny nie została rozstrzygnięta, skutkiem czego w bieżącym sezonie Brazylia nie sprzedawała poważniejszych ilości, chociaż w składach znajduje się prawie milion bel nowej bawełny, uzyskanej ze zbiorów okręgów południowych. Giełda w Sao Paulo stała się terenem czystej spekulacji i notowania jej nie odzwierciedlała wartości tej bawełny.

S A L V A D O R

Zakończone w lipcu zbiory tegoroczne dały ogółem 40.000 bel bawełny w gatunku odpowiadającym standardowi amerykańskiemu w klasie od middling do strictmiddling i długości włókna od 31/32 - 1-1/8". Konsumcja własna kraju wynosi przeciętnie ok. 15.000 bel rocznie. Z reszty przeznaczanej na eksport sprzedano dotychczas 10.000 bel do Anglii. Drugim z rzędu tradycyjnym odbiorcą bawełny Salvadora jest Chile, które zakupi prawdopodobnie przeważającą część pozostałych jeszcze do sprzedania 15.000 bel.

Cena zapłacona przez Anglię była o 4% niższa od ceny bawełny amerykańskiej analogicznego gatunku i klasy.

P A R A G W A J

Bank Państwowy, który zajmuje się sprzedażą eksportową bawełny, sprzedał ostatnio Anglii, Francji i Niemcom zachodnim - razem 7.590 ton bawełny po 705 - 727 \$ za tonę fob przy zapłacie w wolnych dolarach. Ze zbiorów tegorocznych Paragwaj będzie miał jeszcze ok.3.000 ton do sprzedania na eksport.

E G I P T

Zniesienie podatku eksportowego do końca sierpnia b.r. przyczyniło się do znacznego ożywienia rynku i poprawienia

pozycji eksportowej. Do końca lipca wysłano z Egiptu 634.171 bel / po 725 lbs / wobec 840.853 w analogicznym okresie ubiegłego sezonu. Różnica 206.682 bel wynika w całości z bojkotu angielskiego, gdyż British Raw Cotton Commission zakupiła w bieżącym sezonie 45.420 bel, zamiast 255.449 zakupionych w roku zeszłym. Transakcje w dalszym ciągu dokonywane są na rynku towarowym z pominięciem giełdy.

Giełda terminowa na bawełnę z nowych zbiorów jest zupełnie unieruchomiona, czego dowodem jest minimalny obrót 20.000 bel, zakontraktowanych w ciągu prawie 6-ciu tygodni.

W lipcu rząd egipski sprzedał Hiszpanii z własnych zapasów 20.000 bel Ashmouni i Giza 30, przeważnie w klasie poniżej good, a ponadto zawarł umowę z Indiami na dostawę z nowych zbiorów ok. 300.000 bel, w zamian za herbatę i tańsze gatunki wyrobów bawełnianych.

Rządowy komunikat o wielkości obszaru zasiewów w bieżącym sezonie potwierdza poprzednie prywatne szacunki. Podaje on powierzchnię 1.966.955 feddanów, czyli zaledwie o 11.000 fedd. mniejszą od zeszłorocznej.

O ile chodzi o gatunki, skoncentrowano się praktycznie na 3 odmianach, a mianowicie: Karnak - 48%, Ashmouni - 35% i Giza 30 - 15% obszaru zasiewnego.

Jak dotychczas, warunki atmosferyczne są wyjątkowo dobre i spodziewać się można zbiorów ilościowo lepszych od zeszłorocznych.

U G A N D A

W dniu 26.VII. b.r. odbyła się ostatnia aukcja bawełny, na której sprzedano resztę z zeszłorocznych zbiorów. Asortyment obejmował wyłącznie odmiany american-seed niższych klas. Całość oferowaną, tj. 20.600 bel, sprzedano po cenach bardzo atrakcyjnych, a mianowicie od 25,60 do 27,25 d/lb fob.

T A N G A N I K A

Okręg jezior wschodnio-afrykańskich wyprodukował ostatecznie 60.000 bel bawełny, z których sprzedano Anglii 34.000 i Indiom 16.000 bel po 44 d/lb cif. Reszta w ilości 10.000 bel sprzedana była na aukcji w Kampala w dniu 6.VIII. po cenach od 39,50 do 41,30 d/lb fob.

T U R C J A

Zastój panujący na rynku tureckim od maja b.r. trwa w dalszym ciągu i z zapasów w ilości ok. 31.000 ton ubyło w ciągu lipca zaledwie 1.200 ton.

Kooperatywa rządowa "TARIS" posiada ok. 22.000 ton, z których zakontraktowała 5.000 w transakcji kompensacyjnej do Włoch. Pertraktacje z Austrią i Japonią o podobną wymianę towarową nie zostały na razie sfinalizowane. Rynek handlowy

i plantatorzy posiadają obecnie około 8.000 ton bawełny w bardzo złym gatunku i jeszcze gorzej sortowaną, na którą obecnie trudno znaleźć odbiorców. W związku ze zmniejszeniem obszaru zasiewnego o prawie 20% i nie sprzyjającymi warunkami atmosferycznymi, zbiory tegoroczne będą znacznie gorsze od zeszłorocznych i nie przekroczą prawdopodobnie 110.000 ton.

INDIE

Sprawozdania o stanie plantacji są na ogół dobre i sfery rolnicze przewidują dobre zbiory. Gatunkowo ok. 77% stanowić będzie odmiana Desi o dług. włókna od 5/8 do 7/8^u, ok. 20% odmiany amerykańskie Uppland o dług. włókna 15/16 do 1-1/16^u i ok. 3% odmiany ugandyjskie o dług. włókna do 1-1/4^u.

Jak z powyższego wynika, Indie będą i w bieżącym sezonie zależne od importu średnio-długiej bawełny w ilości około 500.000 bel i długo-włóknistej w ilości ok. 3 - 400.000 bel.

W lipcu rząd indyjski zwolnił na eksport dalsze 102.000 bel bawełny Desi-Bengal, którą sprzedano ostatnio po 21,50 do 23,- d/lb rob.

PAKISTAN

Spodziewana od dawna redukcja podatku eksportowego na razie nie została ogłoszona i transakcje prywatnych firm handlowych ustały zupełnie. Rząd, posiadając już ok. 400.000 bel, stara się sprzedać bawełnę po cenach o 15 - 20% niższych od cen przez niego płaconych i nie może znaleźć odbiorców. Drobniejsze transakcje dokonane z Francją i Niemcami zachodnimi dały powód do poważnych reklamacji, gdyż okazało się, że bawełna rządowa jest źle sklasyfikowana i częstokroć mieszana albo źle odziarniona. W tym stanie rzeczy sytuacja w Pakistanie pogarsza się z dnia na dzień, gdyż 1/3 zbiorów zeszłorocznych zalega przepełnione składy. I nie ma widoków na jej upłynnienie.

Pod względem importu wyrobów bawełnianych, Pakistan jest dzisiaj najbardziej atrakcyjnym rynkiem zbytu. W okresie od 1.VIII.51 r. do 31.III. b.r. sprowadzono 56 mln. lbs przędzy i 307 mln. yardów tkanin bawełnianych. W dziedzinie przędzy największymi dostawcami były: Japonia 25%, Hong-Kong 23% i Włochy 20%. W tkaninach natomiast Japonia pokryła 70%, Anglia - 8%, a Indie - 7%. Dla Anglii oznacza to utratę jednego z poważniejszych rynków zbytu, gdyż do roku 1949 dostarczała ona prawie 80% importowanej przędzy i tkanin.

JAPONIA

Produkcja wyrobów bawełnianych spadła w I półroczu b.r. o 17% w stosunku do I półrocza 1951 r. i o 23% w stosunku do II półrocza 1951 r. W okresie 1.VIII.51 r. do 30.VI. b.r. zmniejszono import bawełny o 400.000 bel i zapasy są o prawie 100.000 bel większe, niż przed rokiem.

G R E C J A

Pomimo starań rządu, uprawa bawełny nie wykazuje ani zwiększenia obszaru, ani poprawy gatunkowej; w sezonie obecnym zasiano około 210.000 akrów, czyli o 3-5.000 mniej, niż w roku ubiegłym. Konsumcja przemysłu pochłonięła w roku 1951 około 110.000 bel przy możliwościach produkcyjnych ponad 200.000. Nadwyżkę zebranej w sezonie 1951/52 bawełny w ilości około 20.000 bel sprzedano Francji i Niemcom zachodnim.

Selekcja nasion jest niedostateczna i gatunkowo bawełna grecka jest o wiele gorsza, niż przed wojną. Z braku nawozów i środków zwalczających szkodniki, wydajność z akra zmniejsza się z roku na rok i czyni uprawę coraz to mniej opłacalną.

W Ł O C H Y

Wobec spadku konsumpcji własnej i minimalnego eksportu wyrobów bawełnianych, przemysł włoski zamknął wszystkie zakłady na czas od 1. do 31. VII., zapowiadając poważne redukcje załóg w sierpniu, jeżeli sytuacja w międzyczasie nie ulegnie zasadniczej poprawie.

A N G L I A

W latach powojennych Anglia starała się o znaczne zwiększenie uprawy bawełny w koloniach i protektoratach, aby zmniejszyć import szczególnie z USA i tym samym zmniejszyć deficyt dolarowy bilansu płatniczego.

Trzeba przyznać, że starania te dały dość poważny sukces, gdyż w okresie 5 lat produkcja tych krajów zwiększyła się o prawie 100% i przedstawiała się, jak następuje:

Produkcja w belach po 400 lbs		w s e z o n i e:	
		1947/48 r.	1950/51 r.
Sudan	-	276.925	526.592
Uganda	-	166.000	346.408
Kenya	-	4.860	13.824
Tanganika	-	53.764	44.500
Nyasa	-	12.852	3.884
Rodezja Połudn.	-	701	4.143
Nigeria	-	21.735	76.652
Indie Zach.	-	3.963	6.009
Różne, jak: Aden, Cypr, Ceylon			
itd.		3.350	14.799
Razem		546.859	1.053.311
		=====	

Plantacje nowe są albo własnością rządu gubernialnego, albo skup zorganizowany jest przez instytucję rządową, która posiada wyłączne prawo na prowadzenie odziarniań i sprzedaż bawełny za granicę tak, że zysk szczególnie w latach koniunkturalnych omija ludność tubylczą i płynie do kasy rządowej Anglii.

Większość tej bawełny sprzedawana jest drogą bezprzetargową - wprost do Anglii. Drobne ilości, sprzedawane na aukcjach, uzależnione są od otrzymania licencji wywozowej i wędrują znów do Anglii albo jednego z krajów, z którym Anglia posiada rozrachunki clearingowe. W sezonie 1950/51, kiedy ceny światowe dochodziły do 120£ za lb, płacono na przykład w Afryce Wschodniej i Rodézji od 5 do 7 £ za lb bawełny nieodziarnionej.

W międzyczasie pogłębia się coraz to bardziej kryzys w przemyśle angielskim, który w ciągu 3 miesięcy zwolnił przeszło 40.000 robotników, zmniejszając czas pracy reszty do 36 godzin tygodniowo.

Import bawełny w drugiej połowie bieżącego sezonu, tj. od lutego do lipca włącznie, zmniejszył się o 300.000 bel w stosunku do pierwszej połowy sezonu od 1.VIII.51 r. do 31-go stycznia b.r.

W E Ł N A

Wobec zamknięcia sezonu 1951/52 na rynkach dominialnych, jak również w Londynie, podano ostatnio ceny przeciętne miesięczne w d/lb clean delivered U.K., które ilustrują tendencję cen na początek sezonu, w momencie największej depresji, tj. w marcu i w chwili zakończenia sezonu j.n.:

	Wrzesień	Marzec	Lipiec	Londyn - zamknięcie
	<u>1951</u>	<u>1952</u>	<u>1952</u>	<u>25.VII.</u>
<u>Merinosy:</u>				
70's	122	116	145	139 d/lb
64's	112	110	134	130 "
60's	102	94	124	117 "
<u>Crossbreedy:</u>				
58's	94	82	102	93 "
56's	87	65	78	70 "
50's	64	51	68	61 "
48's	61	51	67	60 "
46's	60	51	67	59 "

N O W A Z E Ł A N D I A

W dniach 25 i 31.VII oraz 8.VIII. odbywały się aukcje ścinków /scrutchings/ w Napier, Wanganui i Invercargill, gdzie uzyskano jeszcze bardzo dobre ceny, gdyż płacono:

za gat.	40/44's	super	od 62	do 70	d/lb	clean	delivered	U.K.
"	"	"	good	od 56	do 62	"	"	"
"	"	"	average	54	do 60	"	"	"

Okazłość oferowanej wełny została sprzedana: do Anglii - 52, USA - 21 i Kontynentu, przeważnie do Francji - 27%.

Eksport w sezonie 1951/52 wynosił 315.737,239 lbs wartości £ NZ 52.749.320.

W końcu lipca wysłano z Nowej Zelandii przeszło 500 szt. owiec zarodowych rasy Corriedales, wartości ok.£.NZ 1.300.000 do Stanów Zjednoczonych.

A F R Y K A P O Ł U D N I O W A

Ogłoszone ostatnio statystyki rządowe podają ilość wełny eksportowanej w wysokości 231.477.200 lbs wartości £ NZ 48.237.853, co stanowi 49,5% sumy uzyskanej w sezonie poprzednim.

Ministerstwo Skarbu zarządziło z ważnością od 21.VII.b.r., że każdy eksporter zobowiązany jest złożyć w Banku Eksportowym deklarację, stwierdzającą, że wełna wysłana do kraju przeznaczenia pierwotnego nie będzie reeksportowana. Okazało się bowiem, że Francja zakupiła na tamtejszym rynku poważniejsze ilości wełny za funty, które następnie odprzedała za dolary do USA. Ministerstwo Skarbu, stojąc na straży własnego bilansu płatniczego, ze strefą dolarową, oświadczyło, że pozbawi licencji eksportowych firmy brokerskie, które w przyszłości brałyby udział w tego rodzaju transakcjach pośrednio lub bezpośrednio. Dla zwiększenia eksportu wełny pranej, zamiast potnej, istniejące tam pralnie zostały ostatnio rozbudowane i wyprodukowały w roku 1951 przeszło 32.500.000 lbs wełny pranej, zużywając 68.400.000 lbs wełny potnej. Starania rządu idą w kierunku dalszej rozbudowy pralni, aby w ciągu 3-ech lat można było pracować co najmniej połowę krajowej produkcji wełny. Jesienią bieżącego roku ma być uruchomiona pierwsza duża czesalnia, która produkować będzie około 12 mln. lbs czesanki, przeznaczonych prawie wyłącznie na eksport.

A R G E N T Y N A

Zarządzenia o zmianie kursów przeliczeniowych na wełnę pozwoliły hodowcom na sprzedaż wełny po cenach konkurencyjnych, co z kolei ożywiło eksport do tego stopnia, że w okresie 3 tygodni sprzedano prawie 13 mln. lbs wełny crossbredowej do USA i Anglii. Wełny dywanowe na razie nie wzbudzają większego zainteresowania, gdyż przemysł dywanowy przeżywa ostrzejszy od ubraniowego kryzys zbytu i w związku ze zwiększoną popytem wełen indyjskich i pakistańskich zaopatrzył się dostatecznie na najbliższe miesiące.

U R U G W A J

Do lipca b.r., bardziej aktywny od argentyńskiego, rynek urugwajski zmniejszył na razie swoje obroty, gdyż nie ustosunkował się na razie do nowej sytuacji, wytworzonej w III-iej dekadzie lipca. W początkach lipca żądano w Montevideo za:

60/64's	super	80	¢	za	lb	greasy
60's	"	78	"	"	"	"

58/60' s super 76 ¢ za lb greasy
56 s " 70 " " "

i dotychczas nie zmieniono cen. O ile wówczas ceny odpowiadały ogólnosiwiatowemu poziomowi, to obecnie są one o co najmniej 10% za wysokie i nie znajdują już odbiorców.

Zapasy wełny są i tutaj bardzo poważne i sięgają obecnie jeszcze ok. 170 mln. lbs.

Jeżeli rynek urugwajski dostosuje się szybko do obecnego poziomu cen, to będzie miał większe szanse ulokowania swej wełny za granicą, niż Argentyna, gdyż gatunkowo posiada bardziej atrakcyjny asortyment wełen ubraniowych.

U. S. A.

Miarą kryzysu panującego w przemyśle wełnianym są cyfry konsumcyjne za pierwsze półrocze b.r., wykazujące konsumpcję w ilości 165 mln. lbs na bazie pranej wobec 212 w I półroczu 1951 i 263 w II półroczu 1950.

W związku z wytworzoną sytuacją ograniczono odpowiednio import wełny zagranicznej, który przedstawiał się jak następuje:

Ogółem I półrocze 1951:	178 mln. lbs	1952:	115 mln. lbs
w tym:			
z Australii	47,35 " "	60,80 " "	
Nowej Zelandii	12,00 " "	25,00 " "	
Afryki Płd.	20,95 " "	21,90 " "	
Argentyny	8,60 " "	1,80 " "	
Urugwaju	84,50 " "	3,40 " "	
innych krajów	4,60 " "	2,10 " "	

Gatunkowo import ten dzieli się na:

merinosy powyżej 64' s - 26% do 64' s - 32%
crossbreedy 44/58' s - 31%
wełny dywanowe - 11%.

F R A N C J A

Kryzys, panujący we francuskim przemyśle wełnianym, od IV-go kwartału ub.r. pogłębia się coraz bardziej i przy końcu I-go półrocza b.r. nabrak wszelkich cech stanu katastrofalnego. Znajdująca się w zeszłym roku na 2-im miejscu pośród eksporterów wełnianych świata, Francja spadła obecnie na 9-e miejsce. Przeciętna miesięcznego eksportu za IV.kw. 51 r. i II kw. b.r. przedstawia się jak następuje:

	X-XII 1951	III-VI. 1952.
Czesanka wełniana	- 4.780.000 lbs	2.111.000 lbs
Przędza czesankowa	- 4.167.000 "	1.019.000 "
Tkaniny wełniane	- 1.540.000 mtr.	496.000 mtr.

Większość fabryk pracuje 3 do 4 dni w tygodniu.

H O L A N D I A

Jak wynika ze statystyk holenderskiego Zrzeszenia Przemysłu Wełnianego, spadek konsumpcji wełny i produkcji wyrobów miał miejsce już w II półroczu 1951 r., powodując poważne redukcje pracy we wszystkich zakładach.

Cyfry ogłoszone na dorocznym zebraniu wyżej wymienionego Zrzeszenia wykazują następujące dane:

	1950 r.	1951 r.
Konsumpcja wełny żywej	29.438.000 lbs.	15.264.000 lbs.
" " wtórnej	122.000 "	69.000 "
" włókien szt.	1.199.000 "	2.339.000 "
Produkcja czesanki	8.131.000 "	5.044.000 "
" przędzy tkackiej	4.880.000 "	4.662.000 "
" " dziew.	12.859.000 "	6.753.000 "
" tkanin czesankowych	9.686.000 mtr. ²	6.566.000 mtr. ²
" " zgrzebných	30.009.000 "	21.391.000 "
" derek i koców	7.921.000 "	5.760.000 "
" dywanów	9.515.000 "	6.443.000 "

I N D I E

W związku z coraz to większymi zapasami wełny krajowej, rząd zniósł, poczynawszy od I.VIII.r.b., istniejące dotychczas kontyngenty wywozowe dla wełny potnej.

Celem uszlachetnienia hodowli, rząd założył obecnie pierwszą stację doświadczalną dla hodowli owiec rasowych w Poana. Przy stacji ma powstać jeszcze w roku bieżącym szkoła przemysłowa wełniarska, która propagować będzie właściwe sposoby prania wełny oraz ręcznego przędzenia i tkania.

A N G L I A

W dniu 17 lipca b.r. zakończono aukcje wełny krajowej w Bradfordzie na sezon 1951/52 przy żywym udziale przemysłu angielskiego, belgijskiego i zachodnio-niemieckiego.

Ceny płacone były o 10 do 20% wyższe od cen z połowy czerwca i całość oferowanej wełny została sprzedana. Według sprawozdania British Wool Marketing Board, który od roku 1949 posiada wyłączne uprawnienie do upłynnienia wełny krajowej, rozwój w ciągu 3-ch ostatnich sezonów kształtował się jak następuje:

/ w d za lb na bazie pranej/

Sezon:	1949/50	1950/51	1951/52 r.
Downs - super wethers, prana	66,3	138,9	71,8
" " " potna	51,4	114,1	60,3
Half-breds hogs	44,6	106,3	52,6
" wethers	43,3	110,3	59,-
Swaledal. - medium	34,3	90,4	40,1
Devons Nr.1	36,2	94,2	42,-

Sezon:	1949/50	1950/51	1951/52
Kent-ewes, selected - potna	39,4	96,3	52,9
Cheviot-hogs "	47,8	112,7	53,4
" wethers "	44,8	114,4	53,3
Blackfaced "	38,7	94,4	46,7
Welsh-selected "	44,8	109,6	51,3

Pierwsza aukcja następnego sezonu sprzedażnego odbędzie się w dniu 11 września w Bradfordzie sprzedawana już będzie wełna z nowej strzyży, będącej obecnie w pełnym toku.

Statystyka Board of Trade, dotycząca eksportu wyrobów wełnianych w I półroczu b.r. wykazuje poważny spadek w porównaniu z analogicznym okresem roku ubiegłego, a mianowicie w tysiącach jednostek: ilość lbs, wartość = £

styczeń - czerwiec

	1951 r.		1952 r.	
	ilość/tys. lbs	wartość/tys. £	ilość/tys. lbs	wart./tys. £
Czesanka	28.318	23.448	23.621	12.518
Przędza czesankowa	10.133	9.377	6.556	4.937
Przędza zgrzebna	3.258	2.314	2.471	1.416
Tkaniny	69.189 yd ²	45.230	44.740 yd ²	33.008
Dywany	6.881 "	10.855	3.878 "	6.080
Razem		91.224		57.959

W dniach 22 do 28 lipca odbyły się również ostatnie w tym sezonie aukcje wełen indyjskich w Liverpool, które w trakcie aukcji, pod wpływem wiadomości z Argentyny o obniżeniu tam cen, straciły ok. 10 - 15% w stosunku do dnia otwarcia i kształtowały się w dniu zamknięcia loco Bradford:

Joria white	55-58 d/lb
light grey	32-34 "
Vicanere super white	58 "
" yellow	48 "
average white	50 "
" yellow	42 "
Rajputana white	45-48 "
yellow	40-43 "
Kandahar sup. white	46 "
Harnai white	50 "
Bibruck "	53 "

WŁOCHY

Według danych Urzędu Rolnictwa, Włochy posiadają obecnie, wraz z Sycylią, 11 mln. owiec, z których strzyża dała 36 mln. lbs wełny potnej. Prowincje Lazio i Puglia wykazują najlepiej postawioną rasowo hodowlę i posiadając tylko 20% ogółowia, produkują ilościowo przeszło 32% produkcji Włoch.

JAPONIA

Do lutego b.r. włącznie przemysł wełniany Japonii wykazywał ciągły rozwój aktywności, który jednak przerwany został dość raptownie w marcu, aby następnie w ciągu 3-ich miesięcy zredukować pracę o prawie 25%.

W lutym b.r. czynnych było: wrzecion czesank. 792.000
zespołów zgrzebn. 1012.000
krosien tkackich 16.000

i przemysł zatrudniał ok. 88.000 robotników.

Spadek produkcji w następnych miesiącach ilustruje poniższa tabela:

	luty	1 9 3 2	maj
Przędza czesankowa	- 11.000.000		8.700.000 lbs
" zgrzebna	- 13.500.000		9.650.000 "
Tkaniny wełniane	- 11.700.000		9.200.000 "

W lipcu, wobec dalszego spadku konsumpcji wewnętrznej i eksportu, przemysł zapowiedział dalsze redukcje i na dzień 1.VIII, zwolnił ok. 15.000 robotników, redukując pracę dla pozostałych do 36 godzin tygodniowo.

L E N

Zbiory tegoroczne zakończyły się w wyjątkowo sprzyjających warunkach atmosferycznych, tak że gatunkowo są lepiej udane od zeszłorocznych. Ilościowo natomiast będą gorsze, gdyż obszar siewny był o przeszło 10% mniejszy; wydajność słomy z hektara szacowana jest na 6.000 kg, zamiast 6.500 uzyskanych w sezonie ubiegłym, gdyż przymrozki kwietniowe zmniejszyły poważną część młodych roślin.

Obecnie plantatorzy zajęci są wyłącznie pracami w polu, aby wykorzystać dobre pogody dla moczenia i roszczenia lnu przed nastaniem mniej odpowiedniej pogody jesiennej. W trzypalniach i czesalniach prace zupełnie ustały i dlatego rynek towarowy pozbawiony jest surowca, co z kolei spowodowało lekką wyżkę cen w Coutrai.

Trzypalnie turbinowe, nie posiadając już zapasów starej słomy, starają się zaopatrzyć w surowiec na kilka miesięcy, aby następnie móc pracować bez kosztownych przerw, co spowodowało, że słoma sprzedawana przed miesiącem po 3,50 do 4 fr/kg podrożała ostatnio o 20-25%.

Podaż włókna na rynku handlowym poprawi się dopiero w październiku-listopadzie, kiedy napływać będzie len trzypalny z nowych zbiorów.

Import słomy dla roszarń z Holandii i Francji na razie nie został uruchomiony, gdyż ceny obu tradycyjnych dostawców są wyższe od surowca krajowego i niewiadomo jak kształtować się będzie rynek włókna z początku sezonu sprzedażnego za 2 miesiące. Zbiory francuskie są gorsze, holenderskie natomiast lepsze od zeszłorocznych i niewiadomo, czy razem pokry-

ją dodatkowe zapotrzebowanie belgijskie w ilości ok.180.000 ton

ANGLIA

W okresie I - VI b.r. importowano:

lnu	12.482 ton	ang.	wartości	£ 4.287.385
pakuł	3.611	"	"	" 540.433
konopi	47.046	"	"	" 8.742.035

Eksport zaś wyrobów lniano-konopnych obejmował 20.285.000 yd² wartości £ 7.058.228.

WŁOCHY

Tegoroczne zbiory konopi szacowane są na ok.60.000 ton, czyli o 10-12% mniej od zeszłorocznych.

W końcu czerwca zapasy handlowe wynosiły 12.000 ton, gdyż konsumpcja przemysłu własnego, jak również eksport wykazały poważny spadek. Przemysł jutowy stara się obecnie o częściowe upłynnienie tych zapasów przez zużycie pakuł konopnych jako domieszki do płócien workowych i opakunkowych.

JUTA

PAKISTAN

Pomimo obniżenia minimalnych cen eksportowych w końcu lipca, rynek trwa w dalszym ciągu w stanie prawie zupełnej stagnacji, gdyż odbiorcy zagraniczeni, po dokonaniu kilku drobnych transakcji - widocznie na pokrycie nagłych potrzeb gatunkowych - wycofali się z rynku, czekając na dalszy rozwój sytuacji.

Eksport w okresie od 1.VII.51 r. do 31.III. b.r. wynosił ogółem: 564.700 ton ang. = 3.123.000 bel,

z czego:

do Indii	281.300	"
Anglii	48.352	"
Francji	47.613	"
Niemiec zach.	35.250	"
Włoch	26.316	"
Belgii	24.544	"
USA	21.648	"
Japonii	11.429	"
innych	68.248	"

Sfery handlowe wewnątrz kraju, jak również szypcerzy, są zawaleni jutą i chętnie sprzedaliby jutę znacznie taniej od cen ustalonych, gdyby rząd zniósł nareszcie ograniczenia w postaci cen minimalnych.

Powagę sytuacji podkreśla fakt podpisania w lipcu r.b. umowy handlowej z Indiami, w której nie ma pozycji juty. In-

die bowiem spodziewają się w obecnym sezonie zbiorów w ilości przeszło 4 i pół mln. bel, które pokryją przeszło 80% ich zapotrzebowania. Ponieważ szmugiel juty od kilku lat dawał im ok. miliona bel rocznie, Indie widocznie mogą śmiało zrezygnować z dalszych oficjalnych dostaw Pakistanu, tym bardziej, że juta szmuglowana jest znacznie tańsza od importowanej oficjalnie.

I N D I E

Redukcja podatku eksportowego, zarządzona w czerwcu br., przyczyniła się do znacznej poprawy eksportu wyrobów jutowych jak płótna opakunkowego i worków.

W okresie od 1.VII.51 r. do 31.VI. b.r. Indie wyeksportowały łącznie 804.000 ton wartości 201.000.000 £ st., a mianowicie: 287.000 ton tkanin

i 517.000 " worków.

Konsumcja zaś przemysłu pochłonięła 5.487.000 bel juty surowej, z których przypada na:

jute własną	3.931.400	"	"
" importowaną z Pakistanu ...	1.555.600	"	"

W związku ze spadkiem cen juty surowej, Calcutta obniżyła wybitnie ceny wyrobów i w lipcu oferowano:

płótno Hessians szer.40" i wagi 10oz	po 9.80 d/yd
" Sacking Twill B	" 18.40 "

A N G L I A

Pod wpływem konkurencji indyjskiej, przemysł jutowy Anglii obniżył z dniem 1.VIII. ceny wyrobów jutowych, przy czym zaznaczyć należy, że jest to trzecia z rzędu obniżka w krótkim czasie od 1.IV.b.r. Z porównania cen sprzed 1.IV. z obecnie obowiązującymi wynika, że ceny te spadły na przestrzeni 4 miesięcy o przeciętnie 40 - 50% i wynosiły:

	przed 1.IV.	po 1.VIII. b.r.
<u>Przedza jutowa:</u>		
8-1b Common Cops	29.11	13.89 d/lb
7-" Second Rio Warp	31.91	17.52 "
8-" " " "	31.38	16.96 "
4-" Jute JCTGD	37.89	23.44 "
5-" " "	35.58	21.04 "
6-" " "	34.19	19.63 "
8-" Sacking Chains	29.68	14.46 "
24 lb " Weft	21.07	11.43 "
14 " Carpet Warp	28.52	13.25 "

Tkaniny jutowe:

Hessian 10-1/2 oz	40"	22.81	12.51 d/yd
" 10 oz	"	21.67	11.85 "
" 9-1/2 oz	"	20.66	11.34 "
" 9 oz	"	19.63	10.81 "
" 8 oz	"	17.54	9.70 "

			przed 1.IV.	po 1.VIII.b.r.
Tarpauling	16 oz - 36"		33.64	17.57 d/yd
"	18 " "		39.27	21.40 "
Twill Sacking	16 oz 27"		29.10	16.31 "
"	20 " "		36.13	20.17 "
D.W.Bagging	16 " 36"		27.60	15.69 "
"	18 " "		29.32	15.95 "

W sezonie od 1.VIII.51 r. do 31.VI.b.r. Anglia sprowadziła 559.371 bel juty wartości 10.777.416 £, czyli ilościowo o 20% mniej niż w okresie analogicznym poprzedniego sezonu.

FRANCJA

Do stycznia b.r. włącznie przemysł jutowy Francji pracował w wyjątkowej koniunkturze, przekraczając produkcję przedwojenną o 25-30%. Począwszy od stycznia zaznacza się powolny spadek, który w miesiącach czerwiec-lipiec staje się już katastrofalny. Dane statystyczne wykazują następujący rozwój:

przędza jutowa - produkcja	styczeń 1952 r.	- 8.937 ton
	lipiec "	- 5.745 "
tkaniny - "	styczeń 1952 r.	- 7.694 "
	lipiec "	- 5.127 "

NOTOWANIA BAZENY NA GŁÓWNYCH RYNKACH ŚWIATA

KRAJ POCHODZENIA Gatunek	U. S. A.		E G I P T		P A K I S T A N		B R A Z Y L I A	
	Middling 15/16s	Karnak-good	Ashmun-good	289F - Rg	N.I. - Rg	Grade 4/5		
Cena i waga w jednostkach krajowych	USA/lb		tallaris/cantar		d ang / lb		Cruzeiros/arrobas	
Termin dostawy	natychmiast	listasad	sierpien	natychmiast	natychmiast			
28 lipca 1952 r.	40.50	89.95 / 52.13 / 89.25 / 51.72 / 89.00	74.10 / 42.94 / 74.00 / 42.88 / 73.78	43.14 / 50.33 / 43.02 / 50.19 /			304.00 / 50.01 / 0.00	
29 " "	40.55							
30 " "	40.70							
31 " "	40.90							
1 sierpnia	40.90							
4 " "	41.90	51.72 / 87.95 / 50.97	42.26 / 73.10 / 42.39 /					
5 " "	41.45	89.27 / 51.73 /	73.59 / 42.70 /				306.00 / 50.33 /	
6 " "	41.50	87.55 / 50.74 /	72.95 / 42.28 /				308.00 / 50.66 /	
7 " "	41.65	88.40 / 51.23 /	73.20 / 42.42 /				310.00 / 50.99 /	
8 " "	41.00	89.90 / 52.10 /	74.40 / 43.12 /				313.00 / 51.49 /	
11 " "	40.40	90.50 / 52.50 /	73.95 / 42.33 /					
12 " "	40.35	89.95 / 52.13 /	73.04 / 42.33 /					
13 " "	40.30	90.25 / 52.30 /	73.20 / 42.42 /					
14 " "	40.45	89.65 / 51.95 /	73.93 / 42.32 /				311.00 / 51.16 /	
15 " "	40.50	89.20 / 51.69 /	72.40 / 41.96 /				świątę	
18 " "	40.20	88.12 / 51.07 /	72.10 / 41.78 /				311.00 / 51.16 /	
19 " "	39.90	87.95 / 50.97 /	72.01 / 41.73 /					

minimalne ceny urzędowe j.m.
dotychczas nie zaimpona.
Rząd sprzedaje bawełnę z własnych
zapasów po cenach domolnych
w granicach od 10 do 22% poniżej
cen minimalnych.

NOTOWANIA BAWELNY NA GŁÓWNYCH RYNKACH ŚWIATA

KRAJ POCHODZENIA	U. S. A.		EGIPT		PAKISTAN		BRAZYLIA	
	Widdling	15/16g	Karnak-good	Ashmouni-good	289F	o Rq	N.Y. o Rq	Grade 4/5
Cena i waga w jednostkach krajowych		£ USA/lb	tallaris/cantar		d ang/ lb		Cruzeiros/arrobas	
Termin dostawy		natychmiast	listopad	sierpień	natychmiast		natychmiast	
20 sierpnia	39.70	87.55	72.00				314.00	
21 "	39.90	50.74/	41.72/				51.55 /	
22 "	39.55	51.49/	88.85				316.00	
25 "	- 0.00	51.58/	89.00				51.98 /	
		88.20	51.11/				- 0.00	

U w a g a: Cyfry podane w nawiasach oznaczają równowartości w £ USA za lb.

Metale i wyroby

Zachodnio-europejskie rynki złomu

W zachodniej Europie zaopatrzenie w złom jest w obecnej chwili nierównomierne, ale w niektórych krajach daje się zauważyć poważne odprężenie sytuacji rynkowej, które w wielu wypadkach znalazło wyraz w obniżce cen. Francja obniżyła ostatnio urzędowe ceny złomu o 50% i przy pomocy drastycznych ograniczeń eksportu osiągnęła normalne zaopatrzenie rynku wewnętrznego. Belgijski rynek złomu, który był głównym dostawcą Francji, wykazuje w wyniku zarządzeń francuskich i spadku cen stali tendencję słabą i okazuje się, że ostatnia obniżka cen z 3300 fr.b. do 2 500 fr.b. za tonę jeszcze nie była dostateczna aby wywołać ożywienie na rynku. Kwestia eksportu staje się więc dla belgijskiego rynku złomu coraz pilniejszą. W Niemczech zachodnich wytworzyła się również przez uregulowanie cen i warunków rynkowych spokojniejsza sytuacja na odcinku zaopatrzenia w złom. Sytuacja w Wielkiej Brytanii i we Włoszech jest nadal napięta, gdyż oba te kraje zależne są od importu i znamiennym jest fakt, że używają one w znacznie większym stopniu surówki w miejsce złomu. Z tego powodu zmienił się dotychczasowy stosunek surówki do złomu - 30 na 70 - na pół na pół. Holandia stara się zlikwidować brak złomu przy pomocy krajowej zbiórki w celu uniknięcia konieczności importowania złomu.

Eildienst Für den Aussenhandel,
15.VIII.1952 r.

Wiadomości z kapitalistycznego rynku żelaza i stali

A n g l i a. Produkcja stali w lipcu wynosiła w skali rocznej 14 236 tys. ton wykazując - jak tego oczekiwano - spadek w porównaniu z produkcją w poprzednim miesiącu /16 352 000 ton w skali rocznej/. Poziom produkcji był jednakowoż wyższy niż w lipcu ubiegłego roku, kiedy wynosił on 13 317 000 ton w skali rocznej. Spadek produkcji w lipcu jest zjawiskiem sezonowym związanym z okresem urlopów.

Produkcja stali, która w pierwszej połowie b.r. wykazała spadek o 1,5% w stosunku do poziomu zeszłorocznego, powinna zgodnie z przewidywaniami osiągnąć w drugiej połowie roku znacznie wyższy poziom niż w 1951 r. Ogólna produkcja stali w 1952 roku osiągnie prawdopodobnie 16,05 mln. ton.

Powazną trudnością dla przewidywanego rozwoju produkcji stali jest zmniejszenie się dostaw złomu dla stalowni brytyjskich, głównie wskutek wyczerpywania się zapasów. Import złomu w pierwszej połowie roku zmniejszył się o 12% w porównaniu

z analogicznym okresem ubiegłego roku i nie przekroczy w b.r. 500 000 ton, podczas gdy w 1950 r. wynosił on jeszcze 2 mln. ton. Spadek importu złomu wyrównują w pewnym stopniu zwiększone dostawy z krajowej zbiórki.

Wzrost produkcji stali w drugim półroczu opierać się będzie na zwiększonej produkcji surowki. W lipcu b.r. wyprodukowano 10 482 000 ton surowki w skali rocznej, podczas gdy produkcja w czerwcu wynosiła 10 384 000 ton. W lipcu 1951 r. produkcja surowki wynosiła 9 484 000 ton. Najsilniejszy wzrost produkcji surowki nastąpi w jesieni bieżącego roku po uruchomienie nowych wielkich pieców. Zanotowany w pierwszej połowie bieżącego roku wzrost produkcji surowki wyniósł 9% w stosunku do roku ubiegłego.

Krajowa produkcja rudy żelaznej w pierwszej połowie roku zwiększyła się o 9% w porównaniu z analogicznym okresem ubiegłego roku, wzrósł również import rudy żelaznej o 28%.

Poprawa zaopatrzenia rynku krajowego w stal nie opiera się jednakowoż wyłącznie na rozwoju produkcji krajowej, lecz również na wzroście importu. Import stali w pierwszej połowie bieżącego roku wyniósł 1 076 000 ton, podczas gdy w analogicznym okresie ubiegłego roku nie przekroczył 370 000 ton. Około 1/3 ogólnej ilości dostarczyły Stany Zjednoczone i nawet w okresie trwania strajku wysyłki do Anglii nie zostały nigdy zawieszone. Znacznie większe jeszcze ilości stali dostarcza kontynent europejski. Ograniczenia importu wprowadzone przez różne kraje zamorskie umożliwiły duże dostawy półfabrykatów ze stali dla Anglii.

Metal Bulletin, 8 i 12.VIII.1952

Reuter, 14 sierpnia 1952

Financial Times, 13 sierpnia 1952

N i e m c y z a c h o d n i e. Z początkiem III kwartału b.r. nastąpił wyraźny wzrost produkcji w stosunku do I półrocza. W lipcu produkcja osiągnęła swój powojenny punkt szczytowy - 16,5 mln. ton stali surowej w stosunku rocznym. Produkcja surowki wykazała również pewien wzrost. Należy się spodziewać, że jeżeli dostawy rudy, złomu, węgla i energii elektrycznej będą dostateczne, to globalna produkcja surowki osiągnie 12,5 mln. ton.

Średnia dzienna produkcja sztab w I połowie 1952 r. była o ponad 15% wyższa od produkcji w pierwszej połowie 1951 r. Średnia produkcja gotowych wyrobów ze stali walcowanej była o 12% wyższa.

Dotychczas jeszcze daje się odczuwać brak płyt stalowych, drutu, stali konstrukcyjnej i półwyrobów.

Produkcja nadal uzależniona jest od ilości importowanego węgla. Zainteresowanie fabrykantów wzbudza zagadnienie wydobycia węgla w kraju, zwłaszcza wobec wysokich kosztów, ponoszonych przy imporcie węgla ze Stanów Zjednoczonych.

Tegoroczne zapotrzebowanie na rudę importowaną ocenia się na 9 500 000 ton. Stowarzyszenie uważa obecne dostawy rudy za wystarczające, nadzieje jednak na zwiększenie importu rudy,

jeżeli produkcja żelaza i stali ma nadal wzrastać, są co najmniej niepewne. Dostawy złomu są w obecnej chwili dostateczne. Krajowe źródła dostaw wzrosły do średniej miesięcznej 400 000 ton w maju i czerwcu, z 364 000 ton w styczniu. Na przyszłość jednak należy się liczyć z brakiem złomu wobec czego konieczne jest zwiększenie wydobycia rud krajowych.

Po zniesieniu ograniczeń produkcji hutniczej przemysłowcy Zagłębia Ruhry przystąpili do realizacji wielkiego programu ekspansji. Produkcja stali ma osiągnąć 18 mln. ton w roku 1954, a ponad 20 mln. ton w roku 1957.

Produkcja stali w roku 1952 ma dojść do cyfry 15 mln. ton.

Warunkiem realizacji powyższego programu są duże inwestycje, które w projekcie zostały przedłożone komisji hutniczej OEEC i uzyskały jej aprobatę. Obejmują one urządzenia czterech walcowni.

Zdaje się, że Niemcy zachodnie żądając tych upoważnień chciały uprzedzić Wysoką Komisję Wspólnoty Węgla i Stali, która jeszcze nie rozpoczęła swej działalności.

Ponadto "rada federalna" zatwierdziła 30 lipca dekret w sprawie zmiany cen. Zwalnia on przynajmniej częściowo ceny surówki i wyrobów walcowanych. Jednak komisja złożona z przedstawicieli rządu i producentów będzie obradowała periodycznie nad przystosowaniem cen do sytuacji rynkowej. Rozohodzi się więc nie tyle o zwolnienie cen, a raczej nadanie im elastyczności.

Przepisy celne co do importu surówki i stali będą zniesione, za wyjątkiem specjalnych gatunków stali.

Według miejscowych dobrze poinformowanych źródeł, zachodnio-niemiecki przemysł żelazny wytwórczy i przetwórczy zawarł w porozumieniu w sprawie cen stali. Rządowa kontrola cen stali została zniesiona na początku bieżącego miesiąca. Ceny wyrobów ze stali Thomasa podniesione zostały o 70 DM na tonie i wynoszą obecnie: za płyty 463,15 DM, za średnie płyty 498,15 DM, za żelazo uniwersalne 463,15 DM.

Nowe ceny wyrobów ze stali Siemens-Martin są następujące: płyty - 488,15 DM, średnie płyty - 523,15 DM, żelazo uniwersalne - 488,15 DM.

Do cen doliczać należy dodatkową opłatę w wysokości 3,85 DM.

Le Monde 2.VIII.1952

Reuter 13.VIII.52 i 12.VIII.52

J a p o n i a. Rząd japoński rozluźnił zakaz eksportu wyrobów z żelaza i stali do Niemiec zachodnich. Ministerstwo handlu zagranicznego podało do wiadomości, że wyda licencje eksportowe na sumę 1 500 000 dolarów.

Zakaz eksportu został wprowadzony w styczniu b.r. ze względu na wzrost sald japońskich na rachunku otwartym z Niemcami zachodnimi. Obecnie, wobec spadku sald z 10 mln. dolarów

do około 2 mln., eksport ma być wznowiony. Wpłynął tu również fakt, że Japonia pod koniec bieżącego roku sprowadzi z Niemiec około 20 000 ton soli potasowych.

Towarzystwo produkcji żelaza i stali, Yawata, ujawniło, że prowadzi pertraktacje z przedstawicielami zachodnio-niemieckiego przemysłu stalowego, w Tokio o eksport 30 000 ton grubych płyt stalowych dla budownictwa okrętowego. Towarzystwo stwierdza, że rokowania dobiegają końca.

Reuter, Tokio, 12.VIII.1952

S t a n y Z j e d n o c z o n e. Amerykański Instytut Żelaza i Stali donosi, że produkcja stali w lipcu spadła do 1 605 000 ton, co spowodowane było strajkiem, który zakończył się 24 lipca. Wiele przedsiębiorstw rozpoczęło pełną produkcję w sierpniu.

Produkcja stali w lipcu była najmniejszą produkcją miesięczną od października 1949 r. i o 34 000 ton mniejszą od produkcji w czerwcu b.r. Odpowiadała ona zaledwie 17,5% zdolności wytwórczej amerykańskiego przemysłu stalowego.

W okresie pierwszych siedmiu miesięcy b.r. produkcja stali w Stanach Zjednoczonych spadła do 46 637 256 ton. Spadek produkcji wyniósł w porównaniu z analogicznym okresem ubiegłego roku 14 351 224 ton.

Dyrektor produkcji zbrojeniowej wydał polecenie dla przemysłu stalowego, aby począwszy od października b.r. w każdym miesiącu część produkcji rezerwowana była na cele zbrojeniowe. Zarządzenie zawiera szczegółowe instrukcje dla stalowni, dotyczące ilości z każdego gatunku stali, jakie mają być zmagazynowane. Ilości te mieszczą się w skali od 2% dla szyn stalowych do 100% produkcji niektórych specjalnych gatunków. Zarządzenie to stanowi część programu zmierzającego do pokonania trudności powstałych z powodu 55-dniowego strajku w stalowniach oraz do przywrócenia poziomu produkcji stali zgodnie z programem na koniec bieżącego roku.

Financial Times, 14.VIII.1952 r.

New York Herald Tribune, 2.VIII.1952 r.

K a n a d a. Kanadyjski przemysł hutniczy zużył 245 616 ton złomu stalowego i żelaznego w maju b.r. wobec 243 781 ton w maju 1951 r. a tym samym ogólne zużycie w okresie pierwszych pięciu miesięcy roku wyniosło 1 159 980 ton wobec 1 200 659 ton w analogicznym okresie ubiegłego roku.

Zapasy złomu przy końcu maja wyniosły 470 082 ton wobec 462 563 ton z końcem maja 1951 r.

Financial Times, 11.VIII.1952 r.

A u s t r a l i a. Zgodnie z oświadczeniem Ministra dla Rozwoju Narodowego projektowana rozbudowa australijskiego przemysłu stalowego powinna zwiększyć jego zdolność produkcyjną o 900 000 ton stali rocznie do roku 1955.

W ubiegłym roku Australia importowała tę ilość stali wydatkując na ten cel ponad £.A. 90 mln.

Nowy wielki piec w Port Kembla rocznej wydajności 500 000 ton surowki rozpocznie produkcję w bieżącym roku a inny w Newcastle o zdolności produkcyjnej 290 ton rocznie zostanie ukończony przed 1955 r. Obydwa te piece powiększą zdolność produkcyjną australijskiego przemysłu stalowego o blisko 45%.

W Port Kembla znajduje się obecnie w budowie walcownia o rocznej wydajności 1 mln. ton blachy i płyt stalowych.

Krajowa produkcja gotowych wyrobów ze stali w bieżącym roku będzie - jak się tego oczekuje - o około 200 000 ton większa niż w roku 1951/52, import natomiast zmniejszy się prawie o 50% w porównaniu z rokiem ubiegłym.

Financial Times, 12.VIII.1952

Wiadomości z kapitalistycznego rynku metali nieżelaznych

A l u m i n i u m. Produkcja aluminium pierwotnego w Wielkiej Brytanii wyniosła w maju 2 781 ton, zaś w okresie od stycznia do maja 12 902 ton. Import w maju spadł do 20 472 ton. W okresie pierwszych 5-ciu miesięcy roku bieżącego importowano ogółem 88 265 ton. Dostawy z zapasów rządowych zwiększyły się natomiast i wyniosły w maju 21 725 ton. Produkcja aluminium wtórnego wyniosła 8 625 ton /41 381 ton w okresie styczeń-maj b.r./ ale dostawy na rynek wyniosły 8 241 ton /40 938 ton/ z produkcji 1 3 042 ton /18 480 ton/ z zapasów rządowych. Zbiórka złomu aluminium dała w maju 9 955 ton /44 744 ton/.

The Metal Bulletin, 8.VIII.1952 r.

C y n a . Na początku trzeciej dekady sierpnia międzynarodowy rynek cyny stał się widownią kilku groteskowych niespodzianek. Sytuacja statystyczna tego metalu jest niezmienną, istniejąca nadprodukcja powinna przy normalnym funkcjonowaniu rynku pociągnąć za sobą spadek ceny w ciągu najbliższych miesięcy. Sytuacja rynkowa w danej chwili znajduje się jednak w rażącej sprzeczności z tymi faktami. Notowania na oba terminy /natychmiast i na 3 miesiące/, które w dniu 7.VIII.b.r. spadły w Londynie do £ 912 za 1.tonę podniosły się na początku trzeciej dekady sierpnia w transakcjach natychmiastowych do £ 966, a w transakcjach z dostawą trzy miesięczną do £ 947.

Różnica między obu cenami wynosi obecnie funtów 19 na korzyść transakcji natychmiastowych, chociaż z początkiem miesiąca ceny transakcji z dostawą trzy miesięczną były o £ 17 wyższe a niżeli transakcje natychmiastowe.

Poza tym znamiennym przebiegiem notowań kryją się dwa fakty o decydującym znaczeniu. Przede wszystkim po ponownym dopuszczeniu handlu prywatnego w imporcie do U.S.A. kupcy amerykańscy z taką gwałtownością rzucili się na osiągalne zapasy w Londynie i Singapore, że zaznaczył się tam odrazu brak cyny na natychmiastową dostawę. Powtórze spekulanci na termin sprzedali w maju cynę, której nie posiadali, na dostawę po 3 mie-

sięcach i byli obecnie zmuszeni zlikwidować swoje zobowiązania. Odbýwa się to przy jednoczesnej silnej presji amerykańskich zakupów na zapas, które znalazły wyraz w notowaniach transakcji natychmiastowych. W tych sztucznie wytworzonych warunkach ceny mogą jeszcze przejściowo zwyżkować ale poziom cen wyższy aniżeli obecny dałby się utrzymać tylko na krótką metę.

Z gospodarczego punktu widzenia zakupy amerykańskie są oczywiście możliwe tylko tak długo, jak długo ceny światowe utrzymują się poniżej limitu 121,50 centów /cif U.S.A./, po której to cenie Reconstruction Financial Corp. sprzedaje cynę ze swoich zapasów. W walucie szterlingowej odpowiada to obecnie £ 944, biorąc jako podstawę obliczenia oficjalny kurs angielskiego £ oraz przy uwzględnieniu kosztów transportu i ubezpieczenia do U.S.A. W niektórych wypadkach amerykańscy nabywcy prywatni płacili nieco wyższe ceny w walucie szterlingowej wykorzystując możliwości kupna "tańszych funtów" i disagio oficjalnych notowań transakcji terminowych w szterlingach. Ta marża jednakowoż jest bardzo szczupła i kurczy się automatycznie w miarę jej wykorzystania. Skoro chwilowy "impas" na rynku zostanie zlikwidowany, ceny uregulują się na poziomie ceny sprzedaży Reconstruction Finance Corp. Prędzej czy później nacisk nadwyżek spowoduje nawet spadek cen, istnieje jednak możliwość, że uzupełnienie brytyjskich zapasów wojennych, które z powodu dostaw dla Ameryki zostały mocno uszczuplone, przez jakiś czas okaże się skuteczną przeciwwagą ostrego spadku cen. W związku z tym należy nadmienić, że brytyjskie Ministerstwo Surowców zajmuje stanowisko wyczekujące i w czasie trwania ostatniego "impasu" nie podjęło żadnej próby uzupełnienia swoich wyprzedanych zapasów.

Reuter, Neue Zürcher Zeitung 25.VIII.1952

Eksport cyny z Indonezji wyniósł w lipcu b.r. 2 402 tony wobec 2 856 ton w czerwcu b.r. W okresie od stycznia do lipca eksport wyniósł ogółem 17 052 tony wobec 17 935 w analogicznym okresie 1951 roku.

Financial Times, 23.VIII.1952

W dniu 17.VIII.b.r. podjęte zostały rokowania w sprawie długofalowej umowy cynowej między U.S.A. a Boliwią.

Bezskuteczne rokowania ciągnęły się już przeszło rok. Obecnie przedstawiciel Boliwii stwierdził wobec prasy, że jest bardzo optymistycznie nastrojony, jeśli chodzi o nowe rokowania. Spodziewa się zawarcia przynajmniej rocznego kontraktu na sprzedaż koncentratów cyny do USA po cenie przewyższającej 121,5 centa za lb. Jak podaje Reuter jest małe prawdopodobieństwo, iż RFC zgodzi się na wyższą cenę. Przypomina więc, że RFC ogłosiła, iż nie będzie płaćć powyżej tej ceny za metal w ramach niewykonanych jeszcze kontraktów z dostawcami brytyjskimi, belgijskimi, holenderskimi i indonezyjskimi.

Reuter 7.VIII.1952

Według oceny Reutera wcześniej czy później USA zakupią część produkcji boliwijskiej - prawdopodobnie 15 000 ton.

Londyn 30.VIII.1952 r.
Dziennik, 4.IX.1952 r.

- 65 -

C y n k. Pod koniec pierwszej dekady sierpnia producenci amerykańscy obniżyli cenę cynku z 15 ¢ za lb na 13,5 centów za lb., zaś na początku drugiej dekady sierpnia podwyższyli ją ponownie do 14 ¢ za lb. Brytyjskie Ministerstwo Surowców wprowadziło zmianę cen cynku odpowiednio do zmian zachodzących na rynku amerykańskim i wyznaczyło obecnie cenę £ 122 za tonę cynku wobec £ 130 za tonę przed obydwoma zmianami.

Zaopatrzenie w cynk wykazywało w bieżącym roku stałą poprawę i przy końcu maja Międzynarodowa Konferencja Surowcowa zniósła przydziały tego metalu. Konsumcja niektórych gatunków cynku w Stanach Zjednoczonych zaczęła spadać na wiosnę, ale przez pewien okres czasu tendencja ta była maskowana przez stałe silne zapotrzebowanie ze strony przemysłu galwanizacyjnego. Strajk w amerykańskim przemyśle stalowym zmniejszył zapotrzebowanie na żelazo i stal dla galwanizacji co pociągnęło za sobą natychmiastowy spadek cen cynku - pierwszy spadek od października 1949 r. Gdy strajk zakończył się spodziewano się szybkiej podwyżki cen cynku. Jednakowoż rozmiary zapasów nagromadzonych w czasie trwania strajku okazały się bardzo znaczne i na wiadomość, że zapasy te u przemysłowców osiągnęły prawie 97 000 ton z końcem lipca cena gwałtownie spadła do 13,5 ¢ za lb. Obroty przy tym poziomie cen wzrosły tak silnie, że w przeciągu kilku dni cena odzyskała poziom 14 ¢ za lb i spodziewane jest dalsze ożywienie rynku. Nagłe zmiany cen wywołały zamieszanie wśród brytyjskich i amerykańskich konsumentów i przyczyniły się również do stanu niepewności na amerykańskim rynku cynku.

Economist 16.VIII.1952 r.

Oczekuje się, że cynk będzie następnym metalem, którego obroty na londyńskiej giełdzie metalowej zostaną wznowione.

Sytuacja zaopatrzeniowa cynku jest obecnie zupełnie normalna, a zapasy tego metalu w Wielkiej Brytanii są wystarczające. Brytyjskie Ministerstwo Zaopatrzenia i Ministerstwo Handlu ogłosiły, że z dniem 15.VIII.b.r. zniesione zostają ograniczenia w zużyciu cynku w związku z lepszym zaopatrzeniem w ten metal. Zniesione zostaną również przepisy ograniczające zużycie cynku do galwanizacji płyt żelaznych i stalowych, drutu, wyrobów z drutu oraz rur. W dalszym ciągu potrzebne będą licencje na cynk rodzimy, system przydziałów zostaje jednak zniesiony.

Iron and Coal Trades Review 22.8.52 r.

Cena sprzedażna cynku dla francuskich konsumentów podniesiona została przez rafinerie na skutek wyżki cen USA. Nowe ceny ważne od 13 sierpnia b.r. wynoszą: dla cynku termicznego rodzimego 122 franki za kg wobec 118,06 franków uprzednio, dla cynku elektrolitycznego 134 franki za kg wobec 130,6 franków uprzednio.

Reuter 13.VIII.1952 r.

M i e d ź. Istnieją oznaki, że konsumenci amerykańscy nie będą skłonni płacić w przyszłości obecnej wysokiej ceny za miedź importowaną. W połowie sierpnia notowania miedzi zagranicznej na rynku nowojorskim wynosiła przeciętnie tylko 34 800

za lb. W Stanach Zjednoczonych w dalszym ciągu przydzielana jest konsumentom miedź w 60% -tach, z produkcji krajowej po cenie maksymalnej 24 1/2 \$ za lb, pozostałych 40% muszą oni pokryć metalem zagranicznym. Konsumentom miedzi prawdopodobnie w dalszym ciągu wykorzystują całkowicie swoje przydziały, głównie dlatego, że obawiają się powtórzenia zeszłorocznego strajku w kopalniach miedzi i dlatego starają się uzupełnić swoje zapasy. Popyt na wyroby z miedzi jest w dalszym ciągu silny. Brytyjska cena miedzi została zmniejszona z początkiem sierpnia o £ 2 do £ 287 za tonę, po zawarciu nowego 6-tygodniowego kontraktu z producentami Brytyjskiej Wspólnoty.

Economist, 16.VIII.1952 r.

Władze australijskie ogłosiły, że cena miedzi produkowanej w kraju dla konsumentów zostanie podniesiona z dniem 25.VIII. z £A 285 do £A 350 za tonę. Krajowa produkcja miedzi pokrywa około 1/3 zapotrzebowania Australii.

Cena miedzi w W. Brytanii wynosi obecnie £ 285 za long tonę co odpowiada w przybliżeniu £A 356. Ceny miedzi w krajach Commonwealthu wyrównują się zatem z wyższymi cenami tego metalu, jakie powstały po podwyżce przez Stany Zjednoczone ceny eksportowej w czerwcu.

Financial Times, 23.VIII.1952 r.

W USA konsumenci poszukują obecnie miedzi zagranicznej na październik po 36 = 36 1/2 z dostawą Connecticut Valley. Instytut dla miedzi stwierdza, że zużycie miedzi krajowej w lipcu b.r. wyniosło 82 419 ton wobec 107 709 ton w czerwcu. Spadek lipcowy jest zjawiskiem normalnym ze względu na okres ferii letnich. Poza tym w roku bieżącym wiele fabryk mosiądzu było nie czynnych z powodu strajków.

N.P.A. podaje, że zużycie miedzi rafinowanej przez producentów surowców kontrolowanych wyniosło w II kwartale 350 000 ton wobec 305 000 ton w I kwartale b.r.

Reuter, 30.VIII.1952 r.

O ł ó w. Brytyjskie ministerstwo surowców podało do wiadomości o dojściu do porozumienia z komitetem londyńskiej giełdy metalowej w sprawie podjęcia giełdowych operacji ołowiem. Datę rozpoczęcia czynności giełdowych ustalono na 1 października roku bieżącego. Z dniem 30 września ministerstwo przestaje zawierać kontrakty na sprzedaż ołowiu dla konsumentów. Zakupy ołowiu na londyńskiej giełdzie metali po wznowieniu wolnego rynku nie będą podlegały żadnym ograniczeniom. Rząd zdecydował się na ten krok, aby rynek londyński miał możliwość stworzenia międzynarodowej reprezentatywnej ceny na ołów.

Kupcy londyńscy będą mogli swobodnie dysponować dolarami na zakup ołowiu i należy się liczyć z tym, że na rynku zaznaczy się napływ ołowiu z krajów dolarowych jak Kanada i Meksyk.

Jeśli uchYLENIE wszelkich ograniczeń dewizowych stanowi nieodzowny warunek dla zaprowadzenia wolnego handlu, to jednak

przyszłość pokaże, czy rząd nie zanadto pochopnie bierze na siebie ryzyko odpływu dolarów. Na wolnych rynkach surowców szterlingowych zawierano w ostatnim czasie poważne transakcje w "tanich szterlingach". W każdym razie dla pozycji funta szterlinga będą w dalszym ciągu decydujące znaczenie miały transakcje zawarte w tych t.zw. "tanich szterlingach" a nie sytuacja na giełdzie ołowiu.

Neue Zürcher Zeitung, 5.VII.1952 r.

P l a t y n a. W Nowym Jorku pod koniec trzeciej dekady dostawy platyny w dalszym ciągu niewielkie. Cena utrzymuje się na poziomie 93 dolarów. Napływ ofert ze strony Europy ograniczony.

W Londynie pod koniec trzeciej dekady sierpnia ceny platyny na wolnym rynku kształtowały się od £ 35 1/2 do £ 36 1/2 za uncję wobec £ 36 - 37 notowanych poprzednio. Uważa się, że na wzrost cen bezwarunkowo wpłynie ożywienie popytu, zwłaszcza, że dostawy są dotychczas niedostateczne.

Reuter, 28.VIII.1952 r.

K o b a l t. Kanadyjska firma Silver Miller Mines zawarła długoterminowy kontrakt z rządem Stanów Zjednoczonych dotyczący sprzedaży 1 mln. lbs kobaltu, który łącznie z wpływami ze sprzedaży koncentratów kobaltu przyniesie Kanadzie wpływy w wysokości \$ 15 mln.

Ponieważ kanadyjskie przepisy eksportowe zezwalają tylko na eksport kobaltu w postaci czystego metalu przyjmuje się, że koncentraty zostaną przetopione przez Delora Smelting and Refining Company, Ontario. Szczegóły dotyczące kontraktu nie zostały ogłoszone.

Financial Times 12.VIII.1952 r.

Dobra inwestycyjne

Rekordowe zamówienia w stoczniach zachodnio-niemieckich

Stocznie zachodnio-niemieckie otrzymały rekordowe zamówienia na ogólną sumę 2,16 mln tonażu brutto, które zapewnią im pełne zatrudnienie do końca 1955 roku. Ostatnio napływ zamówień nieco się zmniejszył, lecz jak dotychczas największym kłopotem jest dostawa surowca. Niemcy nie mogą zaspokoić całego zapotrzebowania swoich stocznii na okrętowe płyty stalowe wynoszącego 30.000 ton, tak że niemieccy importerzy stali musieli rozpocząć starania o płyty japońskie. Po zniesieniu kontroli cen, cena płyt zwiększyła się z 400 do 470 DM.

Stocznie zachodnio-niemieckie odbudowują się w bardzo szybkim tempie. W roku 1951 produkcja ich wynosiła 315.000 ton a w bieżącym roku ma osiągnąć 400.000 ton. Zamówienia zagraniczne stanowią w bieżącym roku około 50%. Cena 1 tony nowobudowanych statków, przy obecnej lekkiej tendencji spadkowej, wynosi około 900 DM dla tankowców i około 1.100 DM dla statków handlowych.

The Financial Times 13.8.1952 r.

Produkcja łożysk kulkowych w Szwecji

Perspektywy produkcji i zbytu łożysk kulkowych w Szwecji są obecnie mniej pomyślne niż na początku bieżącego roku. Wprawdzie produkcja fabryki w Göteborgu wzrosła w przeciągu pierwszych 7-miu miesięcy br. o 16%, część jej jednak przeznaczono na zapasy, ponieważ zapotrzebowanie w I-szym półroczu br. było mniejsze niż w tym samym okresie poprzedniego roku. Ilościowo eksport zmniejszył się w tym czasie o 7% /z 5.467 na 55.101 t./, a dostawy na rynek krajowy wzrosły o 9%. Natomiast wartość eksportu wzrosła. Napływ nowych zamówień był w pierwszym półroczu 1952 o 15% mniejszy /spadek zamówień rynku wewnętrznego wynosił 20% a eksport - 12%/. Popyt na łożyska kulkowe do wagonów kolejowych towarowych i osobowych ogromnie wzrósł.

Finanstidningen 9.8.52 r.

Zniesienie opłat importowych na urządzenia przemysłowe we

Francji

W dniu 20 sierpnia br. zawieszono zostały we Francji prowizoryczne cła importowe na szereg artykułów i na urządzenia przemysłowe z wyjątkiem części zamiennych. Opłaty importowe

we zostają zawieszone do 31 grudnia 1952 r. Lista towarów zwolnionych od ceł importowych obejmuje przeszło 100 pozycji, m.in. kompresory, surowce dla wierceń ropy, kruszarki, maszyny odlewnicze różne urządzenia dla walcowni, maszyny dla przemysłu szklanego, maszyny rolnicze, wulkanizacyjne, maszyny dla przemysłu drzewnego i papierniczego, aparaty do fabrykacji włókien sztucznych i syntetycznych, maszyny włókiennicze, maszyny dla przemysłu kapeluszniczego i skórzanego, różnego rodzaju pojazdy motorowe i traktory.

Reuter 20.VIII.1952 r.

Przewidywany zakaz importu samochodów do Belgii

Jeżeli powzięta w dniu 21 sierpnia br. przez Komitet Ekonomiczny gabinetu belgijskiego decyzja zostanie zatwierdzona, to z dniem 1.X.52 r. import do Belgii gotowych samochodów osobowych będzie zakazany.

Poza ilością dla celów niekomercyjnych - wymieniana jest cyfra 100 wozów rocznie dla każdej marki - jedynie wozy w stanie niezmontowanym będą mogły być importowane, tak by mogły być wykańczane w Belgii. Spowoduje to wkład robocizny belgijskiej i materiałów w wysokości 25% kosztów wozu.

Rynek belgijski wchłoniął 12.457 gotowych brytyjskich wozów w 1950 r. W roku ubiegłym, w związku z wysiłkiem zbrojeniowym i wobec wzmożonej konkurencji niemieckiej, ilość wozów importowanych z Anglii spadła do 7.618 o łącznej wartości 376 mln fr.bel.

Financial Times 23.VIII.1952 r.

Produkcja taboru kolejowego we Francji w 1952 r.

Poniższa tabela przedstawia francuską produkcję taboru kolejowego /nie licząc taboru naprawianego/, w pierwszych 5-ciu miesiącach br. /w sztukach/

	I-V 1952	średnia miesięczna		
		1952	1951	1950
Lokomotywy	73	15	10	6
węglarki	61	12	10	8
lokomotywy przemysłowe	40	8	5	10
wagony osobowe	85	17	21	23
wagony towarowe	2.353	470	506	865

Ogółem tonaż taboru kolejowego wyprodukowanego we Francji w pierwszych 5-ciu miesiącach br. wynosił 36.833 ton. W I półroczu eksport taboru i części wynosił 55.002 ton z czego do posiadłości francuskich 12.691 ton.

Secofi Nr 567-568

